

★ røde gårde

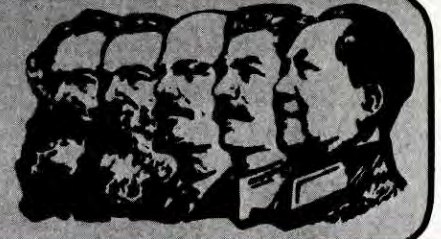
AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 7 1976 PRIS: KR. 2,-

**Dette må
elevene
betale
2200 kr.
for!**

RØDE GARDE
 Avis til RØD UNGDOM
 Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
 Postboks 20 50 589
 Tel. abonnemang: 479 21 31
 Levertid: 9-10 ganger i året
 Abonnementspris 20,- kr.
 Redaktør og ansvarlig utgiver:
 Erling Mjårtmann-Mos

Statens «prøveår» må bli elevenes kampår!

Store oppgaver står foran elevene på yrkesskoler og gymnas til høsten. Samtidig som staten lanserer en storoffensiv for å kneble elevenes demokratiske rettigheter, intensiverer reaksjonen angrepene på YLI, og de har fullstendig lammet kampkrafta til NGS.

Staten har sendt ut et nytt forslag til reglement for skolene. Dette skal praktiseres nå som et «prøveår» for så å gjennomføres fast fra neste høst.

Hvorfor kommer dette nå? For det første fordi staten frykter kampkrafta i elevbevegelsen og vil innskrenke de demokratiske rettighetene. For det andre er dette et beleilig tidspunkt fordi reaksjonen har lammet NGS og prøver å splitte YLI. Dette stiller to klare oppgaver for elevene som henger nøye sammen. For det første:

REIS KAMPEN FOR DE DEMOKRATISKE RETTIGHETENE!

Det nye regelverket vil bety en kraftig innskrenking av elevenes allerede hardt beskjevete demokratiske rettigheter. Skoleviser skal sensureres, skoleutvalget skal bestemme hvordan elevene ønsker å organisere seg, om det skal avholdes allmøter osv. Allmøtene vil ikke bli elevenes høyeste organ, men bare «rådgivende» overfor skoleutvalget.

På hvert eneste område på hver enkelt skole der staten forsøker å begrense elevenes ytrings- og organisasjonsfrihet må elevene slå igjen. Vi kan ikke finne oss i noen innskrenkninger eller knebling uansett hvor liten saka kan synes å være. Gjennom dette «prøvedret» vil staten prøve å knesette prinsippene uten diskusjon blant elevene. Staten ønsker ingen slik diskusjon, og erfaringene fra skoler som har prøvd det nye systemet viser at det bare er elevenes egen, aktive kamp

som kan slå tilbake den nye reformen.

Men skal vi slå reformen tilbake, må vi angripe ikke bare de enkelte angrepa på elevenes rettigheter — vi må sette inn støtet mot sjølve kjernepunktet.

Det er skoleutvalga som er kjerna i reformen, fungerer ikke de kan den ikke gjennomføres. Boikotter elevene for å vise at de ikke vil sitte i dette «samarbeidsorganet» der staten har makta, da rakner reformen.

Staten og rektorene vil helt sikkert forsøke å lokke og lure elevene med, de reaksjonære vil prøve å stille opp som «representanter» der elevene vil boikotte, og enkelte vil helt sikkert hevde at de går inn i skoleutvalga for å «avsløre dem». La det være helt klart: I skoleutvalga går det ikke an å utrette noe annet enn å være statens gissel. Det eneste som kan stoppe dem er at elevene uteblir, parolen må være: **FULL BOIKOTT!** På skoler der det sitterrepresentanter må elevene trekke dem tilbake.

FORSVAR YLI MOT REAKSJONENS ANGREP!

Den andre oppgave — å kjempe for en kampløst på både yrkesskoler og gymnas — er uløselig knytta til den første. Staten håper at elevene skal stå uorganiserte mot reformen. Når det gjelder yrkesskolene er den viktigste oppgava å forsvare YLI mot de reaksjonære og løgnaktige angrepa som rettes mot organisasjonen.

Forsøket på å danne en konkurrerende organisasjon til YLI må avvises gjennom å bygge ut YLI lokalt, aktivisere mange i arbeidet, og avsløre de reaksjonæres metoder konkret. Dette gjelder ikke minst Sosialistisk Ungdoms bakholdsangrep på YLI. SU-ledelsen hevder at de støtter YLI, samtidig som de lokalt kjemper for

å melde skoler ut som det har skjedd f.eks. i Fredrikstad. På denne måten spiller SU ball i hatt med Unge Høyre og AUF, og står i dag i en allianse med dem for å bekjempe YLI. Hva disse organisasjonene sier er riktignok forskjellig, men praksisen er den samme, og den må avsløres.

FOR EN SKIKKELIG KAMPLEDELSE I NGS!

De «moderate» — dvs. Unge Høyre — har nå hatt bukta og begge endene i NGS ei stund nå. Og hva har de gjort? Absolutt null og niks, bortsett fra at tre av pampene har vært en tur i Sudan. Skal kampen mot den nye reformen lykkes, må gymnasiastene skaffe seg en skikkelig ledelse og kaste byråkratene som sitter med makta der i dag. De sitter der bare for å sørge for at ingenting blir gjort.

NGS må omdannes til en organisasjon som står i spissen for gymnasiastenes kamp, til en organisasjon som er et effektivt og demokratisk redskap for elevene. Dette kan ikke gjennomføres uten at den nåværende ledelsen kastes og erstattes med kampvillige aktivister.

STORE OPPGAVER!

Den kampen som må reises mot reformene for lokale kampkrav og mot de reaksjonære krever en kraftinnsats av alle progressive elever på yrkesskoler og gymnas. Men erfaringene fra skolekampene tidligere viser at reaksjonære reformer kan slås tilbake, og at elevene kan slåss for å utvide sine demokratiske rettigheter. Skal det skje må alle elever aktiviseres.

Derfor — la statens «prøveår» bli et elevenes kampår!

Chu Teh er død

Chu Teh var ein av dei store leiara i den kinesiske revolusjonen. Det er med stor sorg me tar mot meldinga om hans død.

Saman med Mao Tsetung var Chu Teh ein av dei som bygde opp den Raude Hær, og han var i leiinga for den langvarige kampen mot japanarane då dei okkuperte Kina. Chu Teh sto i leiinga for ei lang rekke militære slag.

Etter frigjeringa fekk kamerat Chu Teh viktige oppgaver i leiinga for Folkerepublikken Kina, og han har lojalt sett ut i livet linene til Kinas Kommunistiske Parti og formann Mao Tsetung.

Chu Teh vil verte ståande som eit stort førebilde for proletariatet og revolusjonen si sak.

Formann Mao og Kamerat Chu Teh studerer retningslinjene for de militære operasjonene i krigen mot Japan 1937-45.

21. august rulla sovjetiske tanks over grensa til Tsjekkoslovakia. Bresjnev satte en kontant stopp for den uavhengighetspolitikken revisjonisten Dubcek la opp til i forhold til Sovjet. Verden hadde sett opptakten til det hittil groveste overgrepet sosialimperialismen har stått bak overfor andre folk og nasjoner.

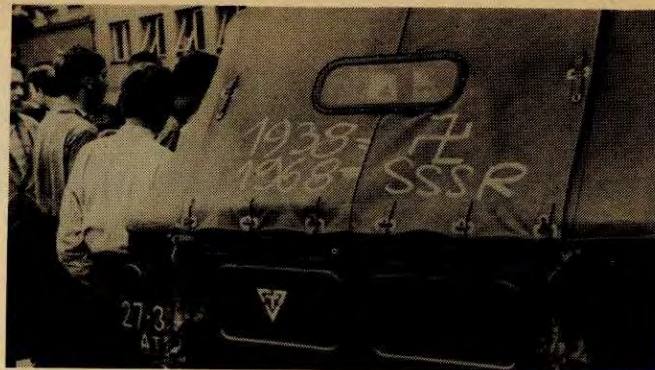
HVA VAR BAKGRUNNEN FOR INVASJONEN?

forsøk på opposisjon i arbeiderklassen.

I 1968 skjedde det et skifte i stats- og parti-ledelse i Tsjekkoslovakia som kom til å få stor betydning for landet. Den

TSJEKKOSLOVAKIA 1976 — ET OKKUPERT LAND

Invasjonsdagen 1968 stod

Slagord på russisk militærbil etter invasjonen i 1968 der invasjonen sammenliknes med Hitlers angrep på Tsjekkoslovakia i 1938.

Tsjekkoslovakia — fremdeles okkupert!

prosovjetiske ledelsen med Novotny i spissen måtte vike plassen for den mer liberale Dubcek. Dubcek og hans regjering begynte å slå inn på en mer uavhengig linje i forhold til Sovjet, og vendte istedet nesa mot vestlig kapitalistiske land. I ei tid da tsarene i Kreml sikta mot å utfordre USA-imperialismen i kampen om verdensherredømmet, kunne de sjølsagt ikke sitte stille og se på at en av satelittstatene røyk ut av deres sikre kontroll.

Både Novotny og Dubcek var revisjonister som ville ha en kapitalistisk utvikling i Tsjekkoslovakia — dette er det ingen tvil om. Forskjellen mellom dem lå i *hva slags kapitalisme* de ville satse på — Novotny var en lojal lakei for den sovjetiske sosialimperialismen, mens altså Dubcek orienterte mot en mer «liberal» vestlig økonomi.

HVILKEN BETYDNING HAR TSJEKKOSLOVAKIA?

Tsjekkoslovakia er et av verdens mest industrialiserte land, med en spesielt høyt utvikla tungindustri. Dette utnyttes flittig av sosialimperialistene som har gjort Tsjekkoslovakia til ei stor våpensmie i sin egen militærmaskins tjeneste. Tsjekkoslovakias betydning som vasallstat karakteriseres best gjennom den betydninga sjefstsarene i Moskva sjøl tillegger landet. De har nemlig plassert russiske «observatører», dvs. lojale agenter, i alle store fabrikker i Tsjekkoslovakia. Disse agentene er sjølsagt et ypperlig instrument for å kartlegge alle

det plutselig 650.000 fremmede soldater i Tsjekkoslovakia. Soldater fra de fleste Warszawapaktlanda deltok i den militære operasjonen. Men sjølve invasjonen har vist seg bare å være en del av sosialimperialistenes mange tiltak for å sikre sitt klamme grep om landet. Ennå i dag står det nemlig 70.000 sovjetiske tropper i Tsjekkoslovakia! Når vi veit at det i april dagene 1940 på det meste var rundt 40.000 tyske soldater i Norge, skjønner vi at den eneste korrekte betegnelsen på Tsjekkoslovakia i dag er at det er et direkte hærtatt, okkupert land. Gjennom 70.000 russiske soldater sikres kontrollen og ethvert forsøk på opprør vil bli møtt med hard motstand fra okkupasjonshæren.

ARBEIDERKLASSEN I ØST-EUROPA VIL REISE SEG PÅ NY!

Men om sosialimperialismen idag styrer Tsjekkoslovakia og hele Øst-Europa med jernhånd, vil denne situasjonen ikke vare evig. Som all annen imperialisme vil også sosialimperialismen vise seg å være en papirtiger som ikke vil kunne stå imot et samla folks væpna opprør. Idag er det arbeiderklassen i Polen som viser vei for resten av Øst-Europas arbeiderklasse. I slutten av juni i år slo Polens arbeidere tilbake et forsøk fra den revisjonistiske regjeringa på å heve matvareprisene på opptil 100%. I 1970 var opprøret på et enda høyere nivå og revolusjonære arbeiderkomiteer tok

makta i industribyen Szczecin. Da sosialimperialismens tanks rykka inn i byen, satte arbeiderne revisjonistpartiets hovedkvarter i brann mens de knytta nevene og sang Internasjonalen. Dette er strålende eksempler til etterfølgelse for arbeiderne i de andre øst-europeiske landa. Vi må hjelpe dem å reise denne kampen. 21. august er blitt en internasjonal kampdag mot sosialimperialismen og supermaktene. Vær med å fyll gatene denne dagen — vis solidaritet med de undertrykte folkene i Øst-Europa!

Fra motstanden mot okkupasjonen.

ELEVER MÅ UT MED 2-3000 I LÆRE- BØKER!

Denne bunken med bøker er det elever på samfunnslinja på gymnasen må betale 2200 kr. for. Vi oppfordrer elever på andre gymnas-linjer, og ikke minst yrkesskoleelever til å beregne sine bokutgifter og melde fra til Røde Garde.

Kor mykje kostar alle dei lærebøkene, skrive- og kladde-bøkene ein gymnasiast må ha gjennom gymnastida? Problemet med dei dyre lærebøkene opptek mange, og det med god grunn, elevane må betale dei sjøl. Det nokre kan få i stipend er forsvinnande lite samanlikna med den samla summen ein må ut med.

Men altså, kor mykje kostar lærebøkene?

Me tok ein telefon til NGS-kontoret og spurte den som svara der kor mykje ein elev måtte ut med i gjennomsnitt. Men nei, ikkje noko å bli klok på der i gården. Dei visste ikkje. Me ga ikkje opp, og spurte om dei ikkje hadde *noko* peiling. Nei igjen. Dei hadde visst ein eller annan plass ei liste frå KUD, men lista var visst så gjøymt i papirstablane at det ikkje var råd til å få fatt i ho. Og dessutan, vart det svara, så var lista så gammal at det ikkje var særsgagn i ho. Men prøv heller å ringe KUD sa telefonen.

Me så gjorde. Der burde dei

då vite noko. Det summa i telefonen medan me vart henvist til dei ymse byråkratane. Sekretæren for ei skolebokavdeling var på tråden. Om han visste prisane på lærebøker i gymnasen? Nei, han gjorde då ikkje det. Det er så mange for-

Byråkratene i NGS og staten visste ikke hva bøkene kostet!

skjellige liner på gymnasa, det går ikkje å seie noko generelt. Me ville ikkje gje oss så lett: De må vel ha eit slags overslag over prisane når de skal rekne ut kor mykje elevane skal få i stipend og lån? Han hadde visst ikkje venta det, han i andre enden. Ja, jau, det var visst sant det der. Men han visste, då ikkje sjøl, han skulle sette oss over til nokon som visste. Det summa ei tid i telefonen att. Så var han der på ny, sekretæren. Det var visst ingen til stades på *det* kon-

toret, men han skulle setje oss over til Reinhardsen, han visste nok . . . Det varte ei stund og telefonen var taus. Nok ein gong kom han att informasjonssjefen. Nei, Reinhardsen var visst ikkje til stades han heller, men prøv om ein halv

o byråkrati!!

Me slo nummeret og venta spent. Då det svara i andre enden la me igjen fram spørsmålet vårt. — Men ringte ikkje De hit i går då, sa det i telefonen. Der var sekretæren ått, men på eit anna telefon-

time. Om det var noko anna han kunne hjelpe med? Nei, det var då berre desse lærebøkene me skulle ha prisane på. Me får heller prøve om ei stund att då.

Ja, ja, lukke til då, svara sekretæren og samtalen var slutt. Jau, *det* kan ein visst sanneleg trengje . . .

Så var det Reinhardsen då. Me fekk tak i han tilslutt. Men då me hadde lagt fram kva me ville, så fekk me beskjed om å ringe eit anna telefon-nummer, der skulle dei vite! Akk,

nummer enn førre dagen.

Så prata me ei stund om generelle skulespørsmål. Han var grei nok, sekretæren. Men han visste ikkje noko om det me ville vite, det var visst ingen andre heller som visste når det kom til stykket. Men han fortalte oss kaketeorien. Det var *den* som vart nytta når ein skulle dele ut stipend. Dei gjekk ut frå at dei hadde ei viss sum og så delte dei ut så lenge det var noko å dele ut. Det var i den enden dei starta. Det er med litt finare ord det same

Forrige skoleår var kampen for de demokratiske rettighetene en av de viktigste kampene på gymnasiene. Dette gjaldt særlig kampen mot det nye kneblingsregelverket staten nå prøver å presse på elevene, men også f.eks kampen mot den politiske utvisninga av yrkesskoleelevnen Bjørn Vike. Det er viktig å være klar over hva denne kampen egentlig gjelder — Hva betyr det egentlig å slåss for demokratiske rettigheter?

DEMOKRATISKE RETTIGHETER VIL ALLTID VÆRE BEGRENSET UNDER KAPITALISMEN

Først må vi ha klart for oss at kampen for demokratiske rettigheter ikke er lik kamp for en demokratisk skole. Så lenge det er kapitalisme i Norge vil en demokratisk skole være utenkelig. I Norge er det monopolkapitalen som har statsmakta og dermed også makta over skolen. Dette innebærer at skolen drives for å tjene monopolkapitalens interesser, ikke folkets. En demokratisk skole kan vi først få når arbeiderklassen har tatt statsmakta og oppretta proletarietets diktatur. Å snakke om en demokratisk skole før statsmakta er i folkets hender er

som at KUD gjer fint faen i kva elevane og foreldra deira må betale for lærebøkene, det er ikkje kva det kostar KUD går ut i frå, men at dei har ein viss sum pengar!

Kva kan vi lære av dette?

1. NGS-leiinga bryr seg ikkje om ei så viktig sak som kva skulebøker og skulemateriell kostar gjennom gymnastida.
2. KUD er ikkje på noko vis interessert i å vite noko om kva lærebøkene kostar, det skal elevane berre sjå til å betale sjøl.

KOR MYKJE KOSTAR LÆREBØKENE I GYMNASIET?

NGS-leiing og KUD kan eller vil som me har sett ikkje sei noko om kor mykje lærebøker kostar gjennom gymnastida. Røde Garde har snakka med ein gymnasiast frå austlandet. Han går på samfunnslina og skal opp i 3.klasse. Saman med han har me prøvd å kome fram til eit anslag over kor mykje lære-

bøker, ikkje bedrageri.

Kampen for å få allmannamøter, veggaviser osv. er altså ikke kamp for demokrati, men for demokratiske rettigheter. Disse demokratiske rettighetene, som ytringsfrihet, trykkefrihet osv. vil alltid være begrensa under kapitalismen. Vi har kjempa for å få disse rettighetene, vi må kjempe for å forsvare dem og vi må kjempe for å vinne nye. De demokratiske rettighetene spiller stor rolle i elevenes mulighet til å drive kamp for egne interesser. Det blir f.eks. mye vanskeligere å drive kamp mot 30 timers uka hvis vi ikke får holde a-møter, skrive vegg-

bøker, skrive-kladdebøker, passaraar o.l. kostar.

Det me kom fram til etter dei prisane som stod i bøkene var ein sum på omlag 2.200 kr. Men saka er ikkje ferdig med denne summen. Det er fleire ting ein må vurdere.

Prisane stig raskt. Pensumet skifter, på nokre liner skifter det frå år til år. Nye opplag av lærebøkene med små endringar, gjer at dei gamle vert ubrukelege og derfor heller ikkje kan seljast. På ei line kan bøkene vere dyrare enn på andre. Opplysningar om slike ting må vi skaffe oss. Vi oppfordrar folk til å gjere undersøkingar på sin skule, send gjerne resultatet til Røde Garde.

På nokre stadar har lærebøkene vore gratis. Til dømes i Oslo, der har det vore ei ordning som gjorde det mulig for elevane å låne lærebøkene på skulen. Etterkvart har denne ordninga forsvunne og no er situasjonen stort sett slik at elevane sjøl må betale lærebøkene sine.

aviser, dele ut løpesedler osv.

LÆR AV ERFARINGENE FRA KATTA!

En av de skolene hvor det i fjor var størst kamper mot regelverket var Katta i Oslo. På denne skolen hadde elevene en ordning med a-møte som høyeste organ. Elevråd hadde med stort flertall vedtatt at de ikke skulle ha. Midt i forrige skoleår fikk de beskjed på at de måtte ha elevråd, dette stod i Lova om videregående opplæring som gjaldt fra 1-1-76. Staten nekta altså Katta-elevane, beholde deres gamle ordning som de med stort fler-

tall hadde valgt. Elevene på Katta reagerte raskt. De holdt allmøte hvor de vedtok skarpe protestresolusjoner.

De organiserte en komite for demokratiske rettigheter som informerte om saka, holdt stands og samla underskrifter. Da rektor påla elevene å velge elevrådsrepresentanter, møtte Katta-elevane provokasjonen på den eneste rette måten — de nekta å avholde valg. Denne kampen er endt med en foreløpig seier til elevene. Rektor har foreløpig måttet gi opp forsøket på å innføre elevråd og den gamle ordninga med allmøter gjelder fortsatt på Katta!

Dette er resultatet av den sparelina som staten og KUD har gjennomført, omkostningane for skulegangen skal meir og meir veltast over på elevane og foreldra deira. Staten slepp unna utgiftene,

og forlaga profiterar stort på skuleelevane.

Kampen for dei økonomiske kåra har lenge i ord blitt prioritert av NGS-ledelsen. No må elevane sjøl ta opp kampen og kreve gratis lærebøker!

Unge Høyre mot elevenes kamp

«NGS utfordrer Høyre!» Hvilket annet sted enn i Unge Høyres egen avis, Extra, finner vi denne spennende overskriften. Inne i avisa blir spenningen utløst: «Høyre og NGS-ledere enige!» Artikkelen i Extra handler om et «konfrontasjonsmøte» mellom NGS-lederen Erik Nord, hans forgjenger Terje Osmundsen og Høyres to medlemmer i Kirke og Undervisningskomiteen, Lars Roar Langslet og Håkon Randal. Selv om det vel ikke overrasker noen at det rådde full enighet i denne reaksjonære banden, er artikkelen likevel avslørende for UH.

Terje Osmundsen roser Høyre-representantenes «gode standpunkter i en rekke saker». Når vi hører hva Langslet og Randal har å si om gymnaspolitikken, finner vi altså ut hva Terje Osmundsen mener, men som han ikke tørte å si mens han var NGS-leder.

STØTTE TIL SKOLER MED OVER 1000 ELEVER

Elevbevegelsen har stilt et klart krav om at maksimumsantallet elever pr. skole skal være 450, noe også stortinget på papiret har gitt sin tilslutning til. Til tross for dette veit vi at det er planlagt, og også i dag bygges skoler beregna til over 1000 elever. Randals dype kommentar er at «slike planer kan være vanskelig å forandre». Av Extra blir dette framstilt som vilje til å kjempe for elevenes interesser!

STIPENDIEPOLITIKKEN IKKE «FULLGOD»

Høyre-representantene ble

videre spurt om sin mening om stipendiepolitikken. De mente at dagens stipendiepolitikk ikke var «fullgod» og rettferdig, og at stipendiene derfor må heves til mer «rettferdige» satser. Dette høres jo besnærende ut, men realitetene bak uttalelsen finner vi når vi veit at Høyre gang på gang har stemt ned rene minimumskrav fra elevene, i stortinget. De rettferdige satsene Høyre prater om er rettferdige kun for elever med «pappa med lommebok» som ikke har behov for stipendier. Enigheten mellom NGS-ledelsen og Høyre er slående — etter at prisstigninga i 1975 hadde vært på 12%, vedtok UH-flertallet å stille det samme «kravet» til borteboerstipendiet som året før!

Høyre og NGS-ledere enige

NGS-lederen Erik Nord, og hans forgjenger Terje Osmundsen har gått Høyres to medlemmer i Kirke og Undervisningskomiteen på klingen. Og Lars Roar Langslet, formann i komiteen, og Håkon Randal ga svar som virker betryggende for gymnasiastene.

Terje Osmundsen

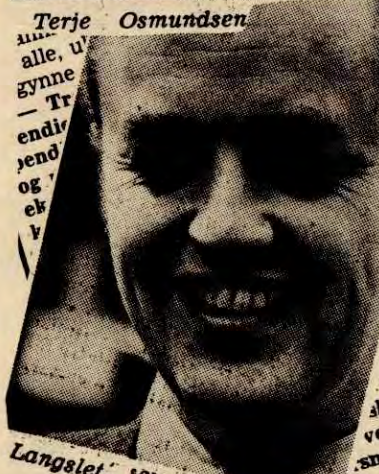
namø... nsen til å ko... ik Nord. Når all... entuelt kombinert me... ing, ikke har beslut... kan man ikke regne med... nge elever orker å møte

annen ting som er avgjø... er, tilføyer Terje Osmund... at elevene ikke læres opp til... utere, til å ta egne, selvster... beslutninger. Følgelig blir d... ganske få som deltar i dis... på allmannamøtene. D... er som dukker opp... ter på hvert e... erje mener allr... få større beslr...

er... an v... rupp... r, bla... e. Stor... te spil... else for... soner. L... møtene... og at eli... NGS... dene i... av ele... er det... puler... Det l... kan... ven... i a... all... eksamp... være beslutningsdy...

Erik Nord

Langslet

MOT ALLMANNAMØTE SOME ELEVENES HØYESTE ORGAN

Kravet om allmannamøter som elevenes høyeste organ er

«EN MODERAT KONFERANSE — NEI TIL FRI POLITISK VIRKSOMHET». Dette var overskrifta i det siste nummeret av Unge Høyre-avisa Extra som kommenterte landskonferansen for tillitsmenn i forsvaret. At Unge Høyre anser forbudet mot politisk virksomhet som en seier kan vi godt forstå, for Røde Garde har nylig fått tak i et dokument som utvetydig viser at UH driver sin virksomhet i forsvaret uansett. UH kan gjøre dette fordi de de har forsvaret og offiserene i ryggen, og forbudet betyr i praksis ingenting for dem.

HYKLETSK OG LØGNAKTIG LINJE

Unge Høyre har lenge hatt som en av merkesakene sine i soldatpolitikken at de går mot fri politisk virksomhet i forsvaret. Extra skriver: «Unge Høyre er som kjent den eneste politiske ungdomsorganisasjonen som klart har sagt nei til fri politisk virksomhet i forsvaret... På landskonferansen stemte de moderate og en rekke uavhengige imot fri politisk virksomhet. Mange mener nå at spørsmålet om fri politisk virksomhet innen leir-

et sjølsagt krav for alle demokratisk innstilte elever. Hva er så de «gode standpunktene» Terje Osmundsen mener Høyre har i denne saken? Extra skriver: «Han (Langslet) viser til hvordan ekstremistgrupper kan manipulere slike møter, bl.a. på Universitetene. Stortinget er nødt til å fastsette spilleregler som gir beskyttelse for minoriteter og enkeltpersoner. Langslet mener allmannamøtene bør være rådgivende organ og at elevrådene «bør opprettholdes». Dette er et fullstendig og utilsørt forsvaret for det elevfiendtlige regelverket. Ikke bare går NGS-ledelsens venner i Høyre mot at elevene sjøl skal få bestemme sin organisering, de går også imot at flertallsvedtak fatta på allmannamøtene skal være bestemmende. Når Randal sier at «vi alle er for at elevene skal ha større medbestemmelse» endrer ikke det en tøddel på at dette i virkeligheten er hardnakket kamp mot elevenes demokratiske rettigheter.

UNGE HØYRE ER FOR DET NYE REGELVERKET

UH sier at de støtter elevenes krav til regelverket, til tross for at de fra første stund har gått mot en virkelig kamp mot regelverket. På landsmøtet i 1976 stemte UH-flertallet ned ei riktig linje for kampen som gikk ut på at elevene gjennomfører sine krav til de demokratiske rettighetene uansett hva regelverket sier, og slik hindre regelverket i å bli håndhevet på den enkelte skole. Skoleutvalget, som er et statlig kontrollert organ som har som formål å kneble elevenes interessekamp, kaller UH for et skritt i riktig retning. På landsmøtet stemte de da også mot at elevene skulle boikotte dette kneblingsorganet. Randals kommentar angående regelverket, «egentlig tror jeg vi er ganske enige», medfører full riktighet. At Høyre er for regelverket og UH mot kamp mot regelverket er bare to

sider av samme sak!

«... UTOPI AT ALLE LÆREBØKER FORELIGGER PÅ BEGGE MÅL TIL SAMME TID»

Elevbevegelsen har i mange år krevd at lærebøker skal foreligge på samme tid og til samme pris som bøker på bokmål. Straks skolen begynner vil mange skoler gå til boikott av bokmålsbøker og seinere til kamp mot statsbudsjettet for dette kravet. Hør hva «gymnasiastvennen» Langslet har å si om dette spørsmålet: «jeg tror det er utopi å regne med at alle lærebøker i småfag skal foreligge på begge mål. Det er bare bra at en bokmåls elev må lese en nynorsk bok eller omvendt!»

Som svar på hvorfor ikke bevilgningene økes svarer han: «En bevilgning må være i samsvar med det som kan brukes, og det har ikke vært ferdig nok prosjekter til å bruke mer!» Slik fjolleprat gjør kommentarer unødvendig.

GJENREIS NGS SOM KAMPORGANISASJON

Extra-artikkelen avslutter slik. «Elevrepresentantene håper og tror deres synspunkter får støtte fra Høyre også i framtida.» Erik Nord og Terje Osmundsen behøver ikke å engste seg. Den politikken de og resten av UH står for vil alltid være reaksjonær partipolitikk retta mot interessene til det store flertallet av gymnasiastene. En slik politikk vil alltid få støtte hos Høyre. Slik NGS er idag er den bare en klamp om elevbevegelsens føtter. Elevene trenger NGS som en demokratisk kamporganisasjon. UH's reaksjonære partipolitikk vil bli avslørt av elevene, og da vil også deres dager i NGS-ledelsen være talte. Da først vil NGS kunne reises som en virkelig kamporganisasjon med en ledelse som er villig til å sloss for elevenes rettigheter.

Unge Høyre med frekt dobbeltspill blant soldatene

området nå er begravet — i hvert fall for flere år framover.»

UNGE HØYRE UNDER OFFISERENES BESKYTTENDE VINGE

Fra prat til praksis. Unge Høyre driver sjøl politisk virksomhet i leirene. Skjemaet som du ser faksimile av ved siden av viser dette. På dette skjemaet skal medlemmer av Unge Høyre fylle ut innkalling-, overførings- og dimmisjonsdato, samt oppgi hvor de skal tjenestegjøre og hvor de skal overføres. I tillegg skal de markere om de har tillitsverv i UH. Dette skjemaet har sjølsagt bare en hensikt — å planlegge det politiske arbeidet til Unge Høyre i leirene.

Det viktige med denne saka er ikke at det er noe nytt at det

drives politisk arbeid i leirene. Det viktige er at UH kjører ut ei tvers gjennom hyklersk linje

mot politisk virksomhet som rammer bare andre enn dem sjøl. Med et slikt vedtak i

ryggen, skaffer UH seg monopol på legalt arbeid i leirene, mens de prøver å få lagt flest mulige hindere i veien for spesielt progressive.

Pratet til UH er hult som ei gammel råttentrestamme. I alle år har UH støtta NATO og forsvarsledelsens politikk, og stått sammen med offiserene bl.a. på landskonferansene for tillitsmenn, mot alle demokratiske krav fra soldatene, mot retten til å danne egen interesseorganisasjon, mot rett til politisk virksomhet. Over hele linja har det vært omtrent full samstemmighet mellom UH og offiserene. Dette gjør det sjølsagt mulig for UH å drive sitt arbeid uten å bli ramma av de forbudene som rammer progressive.

FOR RETT TIL POLITISK VIRKSOMHET!

MELDING OM MILITÆRTJENESTE FOR MEDLEM/TILLITSMANN I UNGE HØYRE GJELDER OGSÅ ADRESSEFORANDRING.

FRA..... UNGE HØYRE

TIL UNGE HØYRES LANDSFORBUND STORTINGSGT. 20 OSLO 1

KAVN.....

BYVIL ADRESSE.....

FODT.....

TILLITSVERV I UH.....

ER INNKALLT TIL/AVTJENER MILITÆRTJENESTE YDTE.....

AVBØRLING.....

MILITÆR ADRESSE, HVIS KJENT.....

EVNT. OVERFØRINGSADRESSE, HVIS KJENT.....

EVNT. TILLITSVERV I FORSVARET.....

INNKALLINGSADATTY DAG MND. ÅR.....

OVERFØRINGSADATTY.....

DIMMISJONSADATTY.....

(STED)..... (DATUM)

(FØRERSKRIFT AV DEN SOM FILLER UT)

Fadejev: «Den unge garde»

Boka «Den unge garde» av sovjet-russeren Aleksander Fadejev er nylig kommet på Oktober. Fadejev skrev denne boka etter å ha virka som krigskorrespondent i Sovjet under 2. verdenskrig, og boka blei trykt i det kommunistiske ungdomsforbundets avis etter krigen.

Boka forteller om den sovjetiske ungdommens kamp mot de tyske nazistene. Den handler om en gruppe ungdommer som organiserer motstand i områder som er okkupert. Under ekstremt vanskelige forhold organiserer de propagandaspredning, sabotasje mot nazistene, befrielse av fanger og mye mer.

Ved siden av å være en uhyre spennende bok, kan vi hente en mengde kunnskaper fra den. Om viktigheten av

revolusjonært sikkerhetsarbeid, og gjennomføringa av illegalt arbeid, og kanskje

først og fremst om hvilken enorm kampkraft ungdomsmassene har. De unge kommunistene får dratt med seg så å si alle ungdommene på stedet i motstandsarbeidet, og den kampkrafta og det heltemotet de legger for dagen viser oss til fulle at det er massene som driver historia framover.

Når denne boka på mange måter kan fungere som en lærebok for oss som er unge i ei tid da supermaktene ruster for krig, er det viktig å være oppmerksom på de svake sidene boka har. Først og fremst gjelder dette det arbeidet jentene i boka driver. Sjølv om også jentene blir skildra som helter, så er det likevel forskjell på det arbeidet gutter og jenter driver i motstandsarbeidet. I boka er det bare gutta som deltar i direkte

væpna kamp, mens jentene sitter hjemme og lager førstehjelpsutstyr. I dag har vi ikke et slikt syn på jentenes rolle i en krig, sjølsagt må både jenter og gutter delta i væpna kamp slik de f.eks. gjør det i den palestinske frigjøringskrigen.

Dessuten har boka ei svak side i måten de beskriver menneskene på. Sovjetborgerne er alle sammen vakre, sterke og sunne, mens de tyske soldatene så å si alle har et dårligere utseende.

Stort sett er likevel boka svært bra, og mange, mange bør lese den — både som god og spennende litteratur og som ei bok å lære av.

Geirr Lystrup: «Ut av din draum»

Å anmelde Geirr Lystrup sin siste plate, er ikke noen lett sak. Det er en plate full av motsetninger, på et vis er den noe av det aller beste MAI har gitt ut, på den andre sida kunne den ha vært så mye, mye bedre.

For å ta de gode sidene først så er plata musikalsk sett helt utmerka med varierte melodier som alltid stemmer overens med innholdet. Musikerne er dyktige, og arrangementene fremragende.

Dessuten har plata en sterk grunntone av optimisme. Her er det ikke mye lidelse og intellektuelt tåkeprat, men mye hverdag og en del inspirasjon til kamp. Noen av visene som «Torskevisen-73» og «Dei to hanane», er allerede hele den progressive bevegelsens eiendom, og andre bør absolutt bli det — som «Sørgemarsj for Juan» og «Det er morgon».

Av de andre visene er det som aldri skulle ha vært med på plata: «Song of Sølvli», som må være fullstendig intetsigende for alle utenom for-

fatteren, og «Onkels sang».

Resten av visene handler om hverdagslige saker — fra boligblokker til bestemødre. De er godt skrevet og tar opp saker som angår mange på en hederlig måte.

Når plata likevel ikke har blitt 100% bra, er det mest på grunn av det den ikke inneholder. Så og si ingen av visene handler om konkret klassekamp, i det hele tatt kommer det tydelig fram av plata at Lystrup ikke i stor nok grad har lagt arbeiderklassens liv og kamp til grunn for visene.

En visedikter som Geirr Lystrup, som på en utmerka måte greier å forbinde hverdagsliv med klassekamp — hør bare på «det er morgon» — burde kunne skrive flere viser som arbeiderklassen kan bruke i kampen, enn de denne plata inneholder. I innledningen til en av visene sier han: «Visa handler om at vi må gi avkall på noe av drømmeriet i oss for å bli i stand til å tenke og kjempe». Og nettopp dette må vi kunne kreve av Lystrup.

Ut av din draum · Geirr Lystrup

At han gir avkall på å skrive så mange viser om de små koselege ting i livet, og i stedet vender seg mot arbeiderklassens

vilkår, og de behovene klassekampen stiller. Da vil Geirr Lystrup bli en av de aller fremste visedikterne vi har.

«Jenny har fått sparken» heter ei bok av Toril Brekke som har kommet ut på Per Sivle forlag. Boka handler om ei kvinne i 60-åra som får sparken fra brødfabrikken der hu har jobba i 18 år. Fabrikken har fått en ny maskin som er mere rasjonell, og Jenny som er den eldste på avdelinga

og som aldri har skapt bry for ledelsen, må gå. Og hun protesterer ikke nå heller, men de de yngre jentene vil ikke gi seg så lett. Uten særlig mye erfaring, går de til aksjon — og ledelsen må gi Jenny jobben tilbake.

Det er blitt ei svært bra bok, kanskje først og fremst fordi forfatteren kjenner den situa-

Bra bok om kvinner i kamp

Daglelivet i utkantstrøka i Nord-Norge er temaet for plata til viseklubben Lovisa: «med hammar og høtt». Og livet ved fiskeværa er korkje idyll eller svart lidning, men kamp mot naturen, staten sin avfolkingsspolitikk og imperia- listar frå Tyskland, England og Sovjet.

Denne kampen for fisken, arbeidet og bustaden saman med kjærleik til landsdelen og folket der, er det visene på denne plata gir oss del i. Vi møter fiskaren, trålgasten og arbeidaren, og det er fleire gode viser om kvinnfolka sin situasjon og den kampen dei må føre.

Dei aller fleste visene har ei god folkeleg form, med drag frå skillingsviser og rallarviser. Dette er ei form som høver til innhaldet i visene, ei form som ikkje berre er «folkemusikk», men òg er knytt til arbeidarklassen sine

kulturtradisjonar i byar og på landet. Difor kan vi lære mykje av denne plata om kva for kulturformar vi må nytte for å bringe den progressive kulturen framover.

Plata kan òg seie oss kva for formar vi ikkje kan nytte. På eit par av visene — særleg «Nord for 62» — har gruppa prøvd å bygge på rockemusikk. Desse visene har ikkje vorte gode, både av de forma ikkje høver med innhaldet og av de gruppa ikkje meistrar denne musikkforma. Ein høyrer at dette ikkje er deira musikkform, og visene vert langt mindre slagkraftige enn dei fleste på plata.

I det store og heile er dette ei svært god plate som mange bør kjøpe. Tenk over kva du synest om dei ulike musikkformene på plata, siskuter med andre, og send gjerne ein kommentar til Røde Garde

Klassekampen

— dagsavis

fra 1. mai!

Sentralkomiteen i AKP(m-l) har vedtatt at Klassekampen skal bli dagsavis innen 1.mai neste år. Dette betyr at det for første gang på tiår igjen vil finnes ei kommunistisk dagsavis i Norge. Denne store seieren er et resultat av et langt og møysommelig arbeid for å utvikle avisa, og ikke minst av det svære økonomiarbeidet som er gjort. Når dette skrives er innsamlinga kommet opp i godt over 3 mill. kr. Avisa er bygd gjennom kamp og for klassekamp, og dette må også være linja framover. For all progressiv ungdom vil Klassekampen som dagsavis bety en viktig styrking og et våpen i den kampen vi fører. Klassekampen er viktig for ungdommen, og derfor må også vi bidra til å styrke avisa.

Du kan gjøre dette på flere måter: Det første og det viktigste er at du sjøl tegner abonnement på avisa, og verver andre til å bli abonnenter. For det andre: Bidra økonomisk til innsamlinga til det nye trykkeriet. Når vi langt i denne innsamlinga vil det kanskje være mulig å komme ikke bare med 4 men 8 sider daglig, pluss ei 16-siders avis i uka. Rød Ungdom har ei egen innsamling for å støtte kampanja for rotasjonstrykkeriet og du kan sende store og små bidrag til: Rød Ungdoms rotasjonsfond, boks 610, sentrum, Oslo 1, postgiro 22 619 07.

Bruk kupongen nedenfor til å tegne abonnement nå. Prisen er kr. 120 for ett år, 65 for et halvt og 33 kr. for et kvartal. Inntil Klassekampen blir dagsavis kommer den ut med 2 nr. i uka.

Jeg ønsker abonnement på Klassekampen for år.

Navn....

Adresse....

Sendes til Klassekampens Distribusjon, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

sjonen jentene på brødfabrikken står i, og fordi hun har tiltro til arbeiderklassens kampkraft. Jentene i boka har ikke politisk erfaring, men de vet hva som er rettferdig og urettferdig, at når en blir sagt opp, er det begynnelsen på ei rekke oppsigelser, og at det

bare er de sjøl som kan hindre det.

Boka er lettlest og levende skrevet, og bør bli lest av mange. Gi den i presang til arbeidskamerater og slektninger.

Den eneste svakheten ved boka, er at den godt kunne ha vært lenger. Hadde streiken på brødfabrikken vart ei uke, ville boka blitt mer realistisk, og forfatteren kunne ha tatt opp problemene de streikende møter og sjølve organsieringa av streiken mere grundig. Det kommunistiske partiets rolle burde også vært behandla bedre, f.eks. i spørsmålet om propaganda for streiken, støt-tearbeid o.l.

Boka slutter i det hele tatt litt for tidlig, men det som står er absolutt verdt å lese og lære av.

AUF rosemalar arbeidsløsheten

AUF har satt inn en «offensiv» overfor arbeidsløs ungdom. I store bokstaver gjør de det klart at den arbeidsløse ungdommens kamp også er AUF sin kamp. Disse to artiklene som bygger på ei reportasje i AUFs eget organ, «Arbeiderungdommen» viser hvor hyklersk den «arbeiderbevegelsens ungdomsorganisasjon» er. AUF er kapitalens sanne venn og arbeiderungdommens svorne fiende.

På førstesida i «Arbeiderungdommen» finner vi følgende nyhet: «AUF-krav fører fram i regjeringen: Ungdom skal registrere den reelle ledigheten.» Bakgrunnen for dette gledesutbruddet er at AUF har funnet ut at mye arbeidsløs ungdom ikke er registrert, men at «arbeider»regjeringa nå veit råd. 40 ungdommer har nemlig fra 1.juni i år fått jobb som består i å registrere ar-

beidsløsheten blant ungdommen. «Arbeiderungdommen» lar oss få vite at dette «tiltaket inngår som et ledd i de omfattende tiltak Regjeringen skal sette i verk for å få løst ledighetsproblemene».

**«ARBEIDSLØS UNGDOM
— LEGG NED VÅPNENE!
REGJERINGA VIL
ORDNE OPP!»**

Hva skal så de 40 gjøre?

AUF's faglige sekretær, Knut Foss som «sier seg meget godt fornøyd med at Kommunaldepartementet har fulgt opp AUF's forslag her», har denne kommentaren: «Oppgaven til de 40 som nå blir engasjert vil først og fremst være å utarbeide oversikt over hvor mange som skal ta videre utdanning, hvor mange som har fått fast arbeid og hvor mange som står uten fast arbeid etter endt grunnutdanning. På denne måten vil myndighetene skaffe seg oversikt over den virkelige ungdomsledigheten — og utarbeide tiltaksplaner ut fra det». (uthevet av oss, red.)

Konklusjonen er grei. Arbeidsløs ungdom kan ta det helt med ro. Bare regjeringa får greie på hvor mange arbeidsløse det egentlig er, så er det sjølsagt ingen tvil om at alle

får jobb! Dette er ei linje for å legge ned den kampen arbeidsløse ungdom er i ferd med å reise med krav om arbeid *nå*. Hvis det hadde vært sånn som AUF hevder — hvorfor finnes det da i det hele tatt registrert arbeidsløshet? Hvis regjeringa med letthet skal kunne fikse jobb til arbeidsløs ungdom som ikke er registrert bare den får vite at de finnes, må det vel være en lett sak å skaffe arbeid til de tusener som allerede er registrert!

**ARBEIDSLØS UNGDOM
HAR BARE SEG SJØL
Å STOLE PÅ!**

AUF's agentvirksomhet for DNA-pampene og monopolkapitalen er åpenbar. Denne dødslinja for arbeidsløs ungdom er sjølsagt konstruert for å dekk over at det nettopp er DNA-regjeringa, monopolenes egen regjering, som er skyld i arbeidsløsheten. Nordli-regjeringa har verken evne eller vilje til å løse arbeiderungdommens problemer. Denne regjeringas oppgave er å tjene monopolene i ett og alt. Tjener det monopolkapitalen å ha mye arbeidsløs ungdom

AUFs forslag: Å løfte seg selv etter håret

For å vise at regjeringa føler ansvar for den arbeidsløse ungdommens interesser, viser AUF til et eksempel fra Rogaland. Fylkesarbeidskontoret har her gjennomført et «yrkesorienterende opplegg for arbeidsledig ungdom i Stavanger» som har båret frukter. Over halvparten av de som gikk på kurset skal visstnok ha fått arbeid og AUF mener derfor opplegget bør være et eksempel for andre fylker. Vi skal se litt nærmere på hva opplegget går ut på.

**ARBEIDSLØS UNGDOM
PÅ SULTELØNN
FOR KAPITALEN**

Kurset som de arbeidsløse blir tilbudt går over 6 uker og det er meninga at deltagerne skal «se» to bedrifter i perioden. Hvilke forpliktelser påtar så bedriftene seg ved å være med på dette opplegget? Absolutt ingen! Bare hør hva «Arbeiderungdommen» sier etter å ha sitert arbeidsformidler S. Thoresen ved fylkesarbeidskontoret i Rogaland som «gir ros til bedriftene som

har sørget for utmerket samarbeid». «Det er ikke noe krav fra vår side at bedriftene ansetter ungdommene. . . Det er de unge arbeidsledige som selv melder seg på opplegget som et alternativ for å gå arbeidsløs. De har funnet det mer formålstjenlig å få innblikk i arbeidslivet på denne måten og man har heller ikke noe imot å få 31 kroner dagen i 'lønn'.

Har vi sett på maken til luksus! Ikke nok med at vi blir tilbudt å få «innblikk i arbeidslivet» — vi skal endog få 31 kroner dagen for jobben! Hva får så bedriftene igjen for sin utrolige vennligsinnede holdning til de arbeidsløse? For det første får de arbeidere på slavelønn og for det andre er disse arbeiderne fullstendig rettsløse. Kan arbeidskjøperne tenke seg et bedre system for å «finsile» arbeidskrafta. Nå kan de ta inn ungdom på «kurs» i stedet for å ansette nye arbeidere. Finner arbeidskjøperen ut at den unge arbeideren på en eller annen måte ikke «passer inn i miljøet», kan han avskjediges etter tre uker uten at den

**Tiltak mot
ledigheten
gir resultat**

«bryssomme» arbeidervernloven kommer inn i bildet — og Hokus, Pokus — probemet med «infiltrasjon» er løst!

Dette er en av de groveste provokasjonene som er servert arbeiderungdommen de senere åra. Dette innses også «Arbeiderungdommen» og Thoresen som desperat forsøker å produsere en rimelig begrunnelse for denne grenseløse utnyttinga av arbeidsløs ungdom i kapitalens tjeneste. «Det er ikke meningen at deltagerne skal jobbe direkte i produksjonen på arbeidsplassene. De skal bare yte hjelp (!) og på den måten få

— vel, så sørger regjeringa for at så er tilfelle uten at det koster kapitalen så mye som ei krone. Tjener det monopolkapitalen at ungdommen er sysselsatt, så sørger regjeringa for at lønna er så lav som mulig. Det er monopolenes profitt DNA-regjeringa beskytter — ikke arbeider-ungdommens interesser.

Arbeidsløs ungdom har bare ei kraft å stole på i kampen for arbeid — sine egne krefter. Bare hvis vi holder fast på denne linja og forener kreftene våre, kan vi tvinge kapitalen og regjeringa i kne!

Røde Garde har hatt en prat med Ole Sortevik, som er mekanikerlærling og formann i YLI.

RG: Du gikk på yrkesskolen for noen år tilbake. Hva vil du si om yrkesskolen utifra det?

Ole: Det var noen saker vi syntes var bedre enn på ungdomsskolen. For eksempel at det var lov å røyke i friminuttene. Og på skolen jeg gikk — Elvebakken Yrkesskole i Oslo — var det kantine hvor vi fikk kjøpt mat og drikke. Disse fordelene hadde vi ikke på ungdomsskolen.

RG: Vil du si at elevene er fornøyd med yrkesskolen?

Ole: Nei, jeg vil ikke si det. Sammenligner vi med ungdomsskolen så må vi på yrkesskolen kjøpe og betale alle lærebøkene sjøl. Og det kan bli dyrt.

Ole Sortevik.

YLI — eneste organisasjon for yrkesskoleelever

Da jeg gikk på yrkesskolen i -73 måtte vi betale 50% av lærebøkene sjøl, resten betalte kommunen. Den gang blei vi forbanna da vi hørte at kommunen tidligere hadde dekket 100% av utgiftene. Men de elevene som begynte året etter oss reagerte sannsynligvis enda mer. Da hadde kommunen slutta å dekke noen av utgiftene — elevene måtte betale alt sjøl.

RG: Dette gjelder jo for Oslo kommune. Har dette også skjedd andre steder i landet?

Ole: Skal ikke svare 100% sikkert for alle plasser. Men jeg vet at det går i den retning at elevene må betale alt sjøl, at kommunen slutter med å bidra noe økonomisk.

Men det er jo ikke bare det at lærebøkene er dyre. Mange fag har ikke lærebøker i det hele tatt. Jeg kjenner et tilfelle hvor læreren hadde en stensil (som skulle være lærebok) og elevene brukte store deler av undervisningstida på å skrive av denne stensilen, sånn at også elevene skulle få «lærebøker».

Og så er det dette med nynorske lærebøker. På tross av Stortingets fagre ord om språklig lik stilling, er det i dag en enorm mangel på nynorske lærebøker.

RG: Yrkesskoleelevene har jo en god del utgifter mens de går på skolen. De betaler lærebøker, mange betaler for materiale som brukes i praksistimene, og mange må betale en dyr hybel. I tillegg skal jo

yrkesskoleelevene leve som andre folk. Hvordan fungerer ordninga med å få lån og stipend fra Statens Lånkasse?

Ole: Den ordninga fungerer elendig. Og det er to ting jeg vil framheve: stipendene er veldig lave, og de er vanskelige å få. For bare noen få år siden lå det 14 mill. kr. igjen i Lånkassa da skoleåret var omme. Disse 14 mill. var bevilga til elevene, men ble ikke utbetalt fordi reglene for å få stipend er så strenge. Men det er ikke bare det at stipendene er vanskelige å få, og at det er eventuelt får er lite, lånet/stipendet blir som regel heller ikke utbetalt før ved juletider. Det vil altså si at en den første halvdel av skoleåret må klare seg sjøl, enten ved å leve på foreldra, ta opp banklån, eller rett og slett slutte på skolen fordi en ikke har penger.

RG: I den seinere tid har det vært en del skrivning i avisene om det hybelhuset som er bygd på gassverktomta i Oslo. Kan du fortelle litt om den saken.

Ole: Hybelhuset ble åpnet i fjor høst, og det rommer ca. 1.000 hybler. Husleiene var enormt høye da huset åpnet. De billigste hyblene kostet kr. 350 pr. mnd., de dyreste over kr. 700. Etter ½ år fikk beboerne beskjed om at de dyre hyblene skulle bli enda dyrere. Og prisene steg. I dag koster hyblene henholdsvis kr. 400, 600 og 800 pr. mnd. alt etter størrelsen. Det er klart for alle at dette er priser som ikke står i forhold til skoleelevenes økonomiske situa-

sjon.

Det var styret for hybelhuset som vedtok husleieøkninga, og her var det bare representanten for YLI som gikk imot. Kommunens representant og representantene for fagbevegelsen og AUF gikk inn for husleieøkning.

Av dette bør vi trekke en lærdom. Vi har ingen andre enn oss sjøl å stole på. Vi kan ikke overlate tingenes utvikling verken til kommunen, AUF eller noen andre. AUF, — som kaller seg arbeiderungdommens organisasjon — har også gjennom denne handlingen vist at de gir blaffen i yrkesskoleelevenes situasjon, og i stedet handler akkurat som kommunepampene i DNA ønsker.

RG: Nå har du fortalt oss en del om forholdene for yrkesskoleelevene. Hvordan mener di dere kan få gjort noe med disse forholda?

Ole: Vi må hele tida holde oss til et prinsipp: Vi har kunn oss sjøl å stole på. Kampen for våre interesser må vi sjøl føre. Til det trenger vi å stå sammen i en organisasjon, og vi har i dag YLI.

Men vi som sitter i sentralstyret i YLI kan aldri *aleine* løse noen problemer. Bare hvis alle yrkesskoleelever og læringer er aktive, og står sammen om våre rettferdige krav kan vi oppnå seire. Derfor må alle være med på å styrke YLI, og alle må delta når vi krever en slutt på de skeive forholda som er i dag.

Bare da kan vi oppnå forbedringer!

Månedens fanebærer

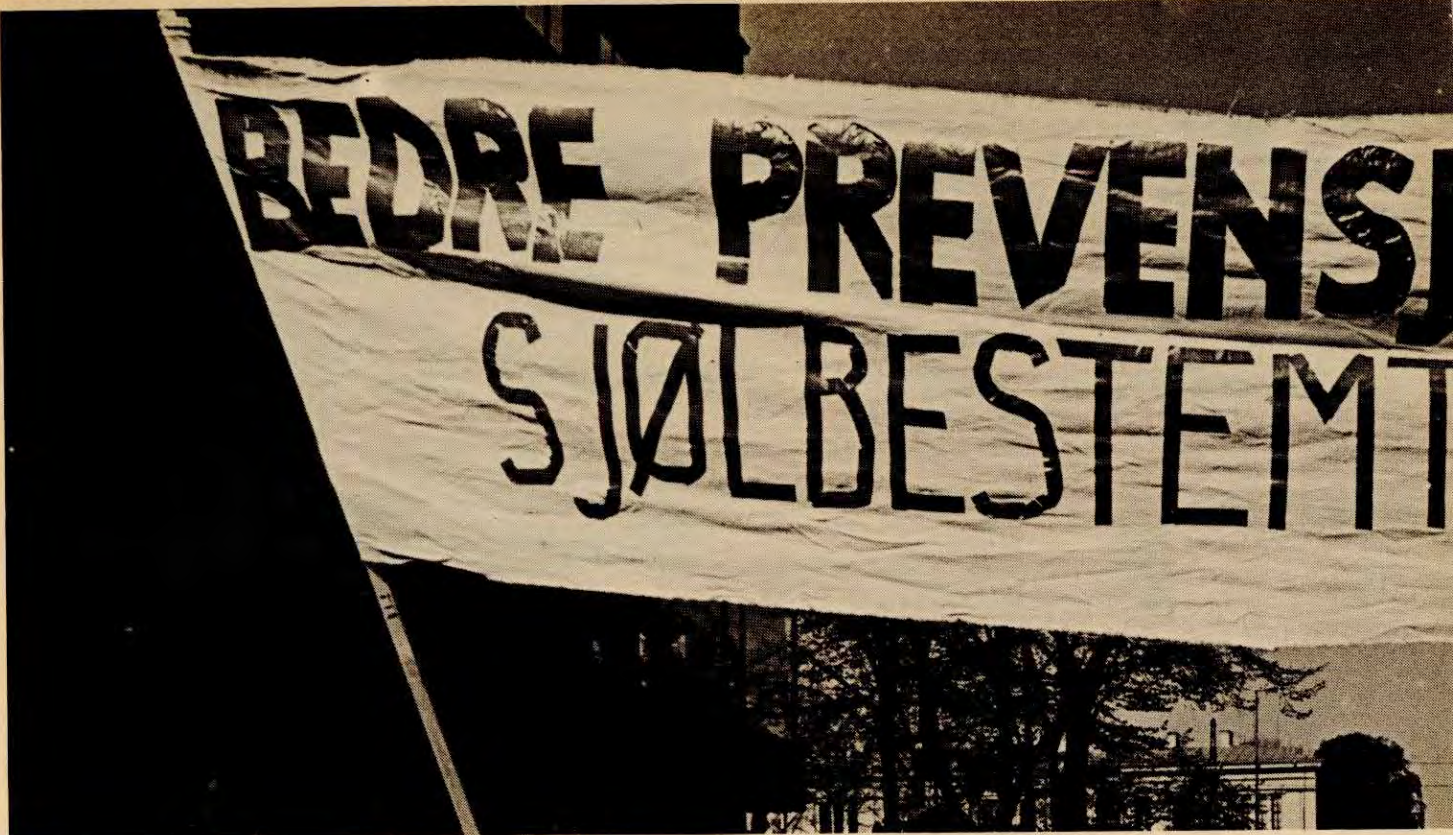
Komm. ualminister Leif Aune har kvalifisert seg til å bli første mann ut i vår nye eksklusive spalte — månedens fanebærer.

henvendelser til regjeringen reist en rekke forslag til tiltak for å få bukt med problemet. Komm. ualministeren har i stor grad fulgt opp våre initiativ. Regjeringens tiltak begynner nå å gi positive resultater. Vi håper at de øvrige statsråder vil være like lydhøre overfor AUF.

V FØRER
ERINGEN

nødvendig lærdom om arbeidsoppgavene. Thoresen presiserer at ungdommene ikke skal anses som billig arbeidskraft på noen som helst måte. Genialt! Forklaringa på at dette ikke er utnyttelse av billig arbeidskraft er altså at ungdommen ikke skal «jobbe direkte i produksjonen», men bare «yte hjelp»!!

AUF's propaganda for dette «yresorienterende opplegget» må møtes med en skarp protest fra arbeidsløs ungdom. Den slags propaganda må kalles ved sitt rette navn — utilsørt lakeitjeneste for kapitalen!

JENTER TIL KA

Kvinnefronten har starta ein kampanje for å verve unge jenter. Til no har for få unge jenter vore organisert i Kvinnefronten. Men Kvinnefronten er ein viktig organsiasjon for dei unge jentene, og skal Kvinnefronten vere i stand til å utforme ein riktig politikk for denne gruppa med kvinner treng dei unge jenter til å vere med å utforme denne politikken. Dei unge jentene veit jo sjøl best kor «skoen trykker».

Raud Ungdom støtter Kvinnefronten fullt ut, og vi vil oppmoda våre medlemmer og andre til aktivt å ta del i og støtte kampanjen som Kvinnefronten har sett i gang.

Røde Garde har snakka med ei jente som har vore organisert i Kvinnefronten. Ho er nettopp ferdig med skolen og ho har erfaringar frå freistnader på å bygge jentegrupper.

RG: Kan du fortelle litt om dei erfaringane du har fjort som ung jente i Kvinnefronten?

— Fordi det til no har vore ganske få jenter med i Kvinnefronten har vi ikkje greidd å utforme noko klart program for dei unge jentene. Og eg sjøl har gjort forsøk på å få starte gruppe med unge jenter men det har vore vanskar fordi eg ofte var usikker på kva dei unge jentene skulle jobbe med i forhold til resten av fronten. I sommar har eg vore

på kvinnefrontleir og der diskuterte vi spesielt dei unge jentene sin situasjon og kva krav som er riktige å mobilisere unge jenter på, så no ser eg optimistisk på jobbinga til hausten.

Eg har vore organisert i Kvinnefronten ganske lenge, men eg har ikkje vore i jentegruppe heile denne tida. I den gruppa eg har vore med har det vore mange forskjellige kvinner, alderen t.d. har variert frå 18 år til 58 år. Der har

vi diskutert og jobba med det opplegget som Kvinnefronten over heile landet har jobba med. I vår t.d. har vi diskutert plattform og handlingsprogram i samband med landsmøtet. Og vi har diskutert krisa og kva betydning den har for kvinner i Noreg. Samstundes prøvde eg å starte gruppe på skolen min, og så tenkte eg t.d. slik: «den jenta forstår sikkert korkje krisa eller imperialismen, så eg kan vel ikkje spørje ho om ho vil vere med i fronten». Og eg trur nok det er rett at svært mange jenter ikkje av seg sjøl har sett seg ned og studert krisa og imperialismen. Det er jo ikkje det vi jenter er opplært til å lese om eller til å diskutere. Nei, vi skal lese Romantikk og Det Nye og slike ting, vi. Og når vi skal starte jentegrupper så må vi hugse dette.

Det har óg hendt at eg har truffe jenter som har sagt at jentene i Kvinnefronten er så gamle, eg kan ikkje kjenne meg heime der, kanskje kan eg bli med seinare ein gong.

RG: Kva kom de fram til på Kvinnefrontleiren om organiseringa av dei unge jentene?

— Leiren var jo ikkje noko vedtaksdyktig forum. Men

den diskusjonen vi hadde om unge jenter trur eg verkeleg tok dei største problema vi har hatt og korleis vi skal løyse dei.

Det spørsmålet vi må stille oss er, kva undertrykking er det jentene merkar. Er det mangelen på dagheimplassar? Nei, det vedkjem jo ikkje ei jente som går på ungdomsskolen t.d. Ho tenkjer jo som så at det er årevis til eg treng å bry med med dagheimplassar. Er det kanskje krisa som raserer kvinnearbeidsplassar? Nei, skolejenter som ikkje står i noko direkte forhold til arbeidsplassar ser ikkje på dette som sine problem.

Det mange, mange av dei unge jentene tenker på er t.d. sjølbestemt abort, prevensjonsundervisninga på skolen, kvinnesynet som kjem fram i lærebøkene, yrkesrettleiaren som frarår jentene å byrje på snekkerlinja, presset dei kjenner for å gå inn i seksuelle forhold før dei sjøl meiner det er rett og ikkje minst mote-presset. Det er heilt sjølsagt at ei ung jente på kanskje 16—17 år har heilt andre problem enn ei husmor på 40 år, og *det* må vi ikkje gløyme når vi skal mobilisere jenter til å bli med i Kvinnefronten.

MP!

RG: Kvifor meiner du det er så viktig at dei unge jentene organiserer seg i Kvinnefronten?

— Eg meiner at fordi kvinner vert undertrykt på ein sær-eigen måte så må dei organisere seg og kjempe mot denne undertrykkinga. Kvinnene er reservearbeidskraft i det samfunnet vi har i dag. Dei unge jentene som går på skole vert i denne tida opplært til å skulle leve eit liv som reservearbeidskraft, den ideologiske undertrykkinga av unge jenter er beinhard. Det er ein viktig grunn til at jenter bør organisere seg i Kvinnefronten så tidleg som muleg, slik at vi vert i stand til å gjennomskue og reise kamp på den ideologiske undertrykkinga.

Men det er på ingen måte berre ideologisk undertrykking unge jenter vert utsett for. Utdanningstilboda vert stendig verre, fagutdanninga vert rasert, det er vanskeleg for jenter å få lærlingeplassar fordi dei vert sett på som ustabil arbeidskraft i framtida — dei fleste jenter får jo barn ein gong. Og spesielt for jenter som bur i utkantstrøk hender det ofte at dei må la vere å ta utdanning fordi foreldra ikkje har råd til å sende både son og

dotter på hybel for å gå på skole, sonen vert som oftast prioritert for foreldre og påvirka av ideologien som seier at guten skal forsørge ein familie, jenta skal bli husmor. Det er vi jenter som må reise kampen for bedre utdanningsmuligheiter og da er det bra og nødvendig å ha Kvinnefronten i ryggen.

Men det er ein grunn til som eg vil ta opp her. Det er viktig at unge jenter er organisert saman med eldre kvinner for å hindre at våre fiendar skal kunne splitte oss og sette oss opp mot kvarandre. Unge sexy jenter vert stillt opp mot eldre utslitte kvinner, ung frisk arbeidskraft kan lett utkonkurrere dei eldre som i ein-skilde jobbar ikkje kan vere like raske og effektive. Og sjå på motaksjonen sine argument i abortkampen. Deira argumentasjon osar av kvinneforakt, og hovudargumentet deira at abort vil bli brukt som prevensjonsmiddel retter seg særskilt mot dei unge jentene. Ingen vil meine eller tru at ei husmor med fire ungar vil bruke abort som prevensjonsmiddel, men at unge «uansvarlege» jenter vil gjere det er ein lettvindare måte å nå fram på. Her må vi jenter stå saman med alle dei andre kvinnene som ønsker å bestemme sjøl om dei skal ta abort. Vi må fortelle at ikkje vi heller vil bruke abort som prevensjonsmiddel.

RG: Men det er ikkje alle unge

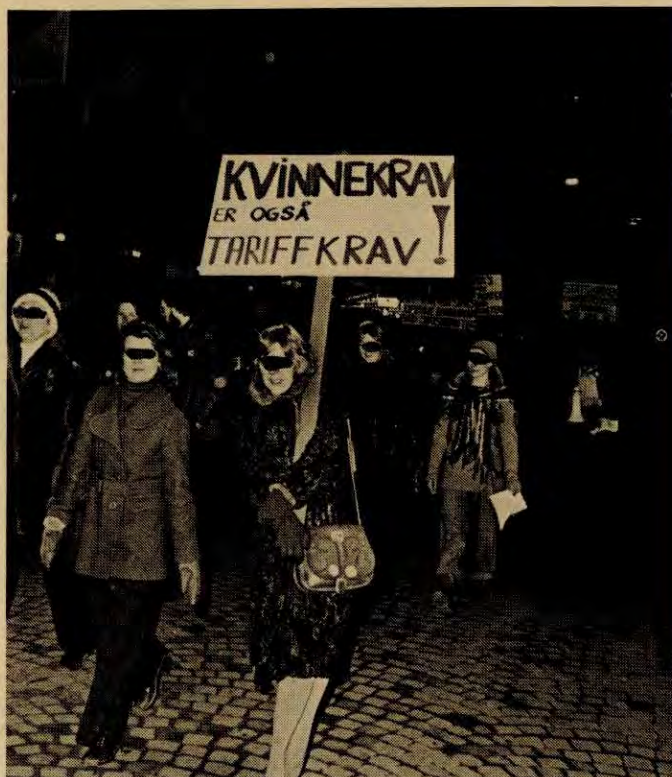
jenter som går på skole, kva med dei andre?

— Nei, det er jo t.d. dei unge jentene som står svakast i kampen om arbeid. Dei som kjem rett frå skolebenken har ingen erfaring frå arbeidslivet, og dei har jo og det «handicap» at dei er ustabile sett frå arbeidskjøparen sine auge. Mange går jo og ufrivillig ut frå skolen, ein vanleg situasjon er at dei ikkje kjem inn på yrkesskolen etter at dei er fer-

dige med ungdomsskolen. Det er jenter i ein slik situasjon, som verkeleg kjenner urettferda i mangelen på arbeid og utdanning på kroppen, som må gå i spissen for å reise jentene til kamp på desse krava. Og dei må fortelle til jenter som enno går på skolen, tru ikkje på løfter og fagre ord, du er korkje sikra rett til vidare skolegang eller arbeid etter endt utdanning.

RG: Kva meiner du så unge jenter som les dette bør gjere?

— Alle må naturlegvis melde seg inn i Kvinnefronten. Ta kontakt med Kvinnefronten sitt landsarbeidsutval eller distriktsstyret der du bor. For unge jenter som skal starte ei Kvinnefrontgruppe er ofte sjølve organiseringa vanskeleg, kva ein skal gjere for å halde ei gruppe i live. Dette må du kreve å få hjelp til. Så må du snakke med jentene på skolen din, det er vel det naturlegaste for dei fleste, diskuter med dei kva undertrykking det er dei merkar og kva dei meiner er det viktigaste å reise kamp på. Og husk endeleg å skrive til Kvinnefronten og fortel kva de kjem fram til, få i gang diskusjonar i dei interne Kvinnefrontavisene. Men den saka eg meiner det er viktigast også for dei unge jentene å starte opp med no til hausten er kampen for sjølbestemt abort. Kvinnefronten har sett seg som mål at kravet om sjølbestemt abort skal opp i Stortinget neste stortingsperiode. Skal vi vinne denne saka treng dei unge jentene med i kampen.

Intervju med representant fra

España mañana

Hva har skjedd i Spania etter Francos død? Er det riktig at undertrykkinga er blitt mindre, at en del av fascismen «for-svant» med Franco, og at Juan Carlos på lang sikt ønsker å avskaffe fascistdiktaturet? Nei, virkeligheten er en helt annen. Terror og tortur fortsetter som før, om ikke det er blitt verre. Antall arrestasjoner av politiske motstandere bare øker. I de tre første månedene av -76 ble det arrestert flere enn i hele -75.

Dette forteller en spansk kamerat til Røde Garde. Kameraten, som har besøkt Norge, er representant for JCE(m-l), det kommunistiske ungdomsforbundet i Spania. I samtalen med Røde Garde tar hun for seg en del om forholdene i Spania i dag, og den kampen som føres mot fascismen, og som kommunistene står i spissen for, og om en oppgave de ser på som meget viktig: å organisere kampen for republikken.

I Spania er det nylig blitt dannet en brei frontorganisasjon for opprettelse av den spanske republikken. Organisasjonen heter Convencion Republicana de los pueblos de Espania. På stiftelsesmøte var det 250 delegater, og de representerte både yrkesmessig og politisk et vidt spekter. Det var representanter fra den faglige bevegelse, kvinnebevegelsen, fra intellektuelle, fra sosialister og sjølsagt fra kommunistene. Det var også representanter fra de mange republikanske gruppene som finnes rundt om i landet.

Kampen for republikken er ikke ny. Det spanske folkets kamp mot konghuset Bourbon, som egentlig kommer fra Frankrike, har alltid vært innbitt. Og i 1931 blei også kongen, Alfonso, kasta av tronen og drevet fra landet. Da hadde folket i Spania med overveldende flertall valgt republikken som sin styreform. Men republikken blei knust i et blodbad, og fascistene med Franco i spissen grep makta mot hele folkets ønske. For det spanske folket står republikken for frihet og demokrati, og i motsetning til monarkiet, de som den gang knuste republikken. Derfor blir kampen mot fascismen og det illegale monarkiet en og samme kamp. Hele folket er mot monarkiet, og bare med maktbruk kunne det påtvinges folket av fascistene Franco, derfor er det illegalt. Kampen for republikken er gjenreist, og den får overklassen til å skjelve, fordi de veit at den truer deres makt.

Kongen blir idag brukt som et redskap for herskerklassen for å sikre kontinuiteten etter Francos død. Det er nøyaktig de samme som sitter og styrer statsapparatet som under Franco, og det er de samme som har ført den svarte historien til Spania de siste 40 åra.

Herskerklassen prøver aktivt å propagandere at noe har

forandret seg i Spania, og de driver turnevirksomhet til USA og andre land. Slik prøver de å befeste sin egen makt.

DEN REPUBLIKANSKE KONVENSJON

Kampen for republikken er i dag det eneste virkelige og reelle alternativ for Spanias folk mot det regimet Franco påtvang dem. Den republikanske konvensjon har et meget klart og presist program som kan sammenfattes i tre hovedpunkter:

1) Kamp for republikken og mot det illegale monarkiet. (Heller må ingen av monarkiets tiltak som valg, folkeavstemninger etc. aksepteres).

2) Kamp for nasjonal suverenitet. For nasjonal uavhengighet. Kamp mot de to supermaktene USA og Sovjet.

3) Rett til sjølbestemmelse for alle Spanias folkeslag.

Revisjonistene i Spania har hele tida gått imot konvensjonen, og angriper den. De sier at konvensjonen er abstrakt og ikke eksisterer i realiteten. Til dette er å si: Til tross for at herskerklassen setter alt inn på å spre løgner og å tie ihjel konvensjonen er det i dag i ferd med å vokse opp grupper som samler seg om republikken i hele Spania, både i byene og på landsbygda. I et kjempedemonstrasjonstog i Barcelona, der 10.000er av folk deltok, ble det republikanske flagget båret i første rekke, og det var de republikanske slagordene som dominerte.

På en sangfestival i Madrid, der mellom 40 og 60.000 ungdommer fra iberiske folkeslag møttes, ble det hengt opp en kjempemessig fane, som hang der hele tida, og til og med avisene kunne ikke fortie at det hadde vært en republikansk manifestasjon.

Et annet eksempel som viser revisjonistenes feilaktige linje og folkets oppslutning om republikken, er fra Valencia. Her hadde revisjonistene tatt initiativ til en demonstrasjon for amnesti for politiske fanger. Over 100.000 deltok, og folket ropte slagord for republikken. Dette var sjølsagt vanskelig å svelge for revisjonistene, men ordensvernet deres greidde ikke å forhindre denne demonstrasjonen for republikken.

Revisjonistene gjør sitt beste for å opprettholde myten om at Juan Carlos er en demokratisk konge. De sier at han ikke kan gjøre som han sjøl vil, men at han egentlig vil være mye bedre. Dette viser for alle revisjonistenes forsonlighet overfor monarkiet.

UNGDOMMEN I SPISSEN FOR KAMPEN MOT FASCISMEN.

Det kommunistiske partiet PCE(ml) og det kommunistiske ungdomsforbundet JCE(ml) i Spania, går i dag i spissen for den republikanske konvensjons arbeid. Den spanske ungdommen blir

será republicana!

(I morgen skal Spania være republikk!)

sterkt undertrykt av fascismen og deres hat mot fascismen er svært stort. På mange måter utgjør ungdommen en fortropp for kampen. Derfor er det en spesielt viktig oppgave for JCE(ml) å lede ungdommens kamp. På stiftelsesmøtet til den republikanske konvensjon tok derfor JCE(ml) initiativ til en resolusjon som tok for seg spesielt ungdommens problemer. JCE(ml) går i spissen for å mobilisere en bred massebevegelse av republikansk ungdom.

FASCISMEN GRIPER TIL STADIG HARDERE METODER

De fascistiske terrorbandene i Spania har mangedobla seg i den siste tida. De kan drive terror i trygghet om at de ikke får straff. Et eksempel fra

nader øker. Flukten fra landsbygda blir stadig større.

Facistene går til desperate angrep på folket. På arbeidsplassene er det masseoppgisler av folk som har vært ute i kamp.

Det er stadig nye rettsaker mot progressive, og det blir avgitt strenge straffer.

Mot fascistenes stigende desperasjon står massenes økende kampkraft og kampvilje. Massekampen i Spania er i grunnlaget revolusjonær. Massebevegelsen er bred. Den

omfatter storstreiker innen alle produksjonssektorer i hele Spania, den sprer seg til alle sosiale lag, til arbeidsplasser, boligområder og til landsbygda. Massene svarer på enhver manøver fra fascistene ved å trappe opp og utvide kampen.

España maña será republicana! (I morgen skal Spania være republikk!)

Abajo la monarquía! (Ned med kongedømmet!)

Viva la República Popular y Federativa! (Leve den folkelige forbundsrepublikken!)

Montejurra viser dette... her samles årlig flere tusener for å feire nasjonaldagen. På denne festen blei en ungdom skutt mxxmotdrept midt p3 midt på lyse dagen av en slik terrorbande.

Politiet blei tilkalt, men de gjorde ingen ting, og morderen kunne bare forsvinne. Etterpå arresterte politiet en eller annen men slapp ham fri like etterpå.

Et annet eksempel på hva slike terrorbander har gjort, er da de bortførte en skribent og redaktøren for et progressivt tidsskrift. De holdt dem fanget i fjella, mishandlet dem og lot dem bare bli liggende.

Dette er eksempler som viser at fascismen ikke er blitt mindre voldelig i Spania.

Arbeidsløsheten og dyrtida øker. Inflasjon og levingskost-

Til slutt vil vi trykke en hilsen fra kameraten fra JCE(ml):

På vegne av la Juventud Comunista de Espana(ml) (Spanias kommunistiske ungdomsforbund ml) vil jeg overbringe alle Rød Ungdoms medlemmer og hele den norske ungdommen en broderlig kamphilsne gjennom Røde

Garde.

Den spanske og den norske ungdommen har i sine respektive marxist-leninistiske organisasjoner det uunnværlige og revolusjonære våpen, som leder dem på deres vei i klassekampen og fram mot revolusjonen.

Den fortsatte styrkinga av den proletariske internasjonals bånd, som forener oss,

er en garanti for seier.

Medlemmene i JCE(ml) og hele ungdommen fra de forskjellige folkene i Spania, takker dere for deres solidaritetsarbeid, vil sterkt oppfordre dere til å fortsette dette, som uten tvil vil fremme revolusjonen i Spania, som i Norge.

klipp & kommentar

«Gledespalass» for Sovjet-byråkrater

De siste åra har det blitt avslørt en rekke sex-skandaler i borgerskapet i vesten. Engelske flyministre, amerikanske senatorer osv. har hatt fast ansatte prostituerte på statens regning. Men den tar feil som tror at dette er noe særegent for borgerskapet i vesten.

Nylig kunne den russiske avisa «Literaturnaja Gazeta» fortelle om et «gledespalass» ved elva Volga som hadde drevet for fullt i over to år før ryktene begynte å svirre og det hele ble avslørt.

Gledespalasset hadde kostet omtrent 5 millioner kr. å bygge og var fullt av håndlagde lysestaker, teppebelagte gulv, mosaikker, marmorbad og en egen privat strand utafør. Bare de skjønneste kvinner kunne bli ansatte som «vertinner» og Literaturnaja Gazeta kunne fortelle at det

var hele 17 av dem som sto til tjeneste for byråkrat-kapitalistene som «åt, drakk og underholdt seg med elskovsleker». Stedet ble stengt, men hva gjorde Sovjetstaten? Arresterte de og fordømte de de nye borgerne som utfoldte sine perversiteter på bekostning av det russiske folkets penger og arbeid? Neida, de gikk fullstendig fri, mens derimot de som jobba i sexklubben som vanlige ansatte ble dømt til fengsel i opptil 15 år!

MISS USSR

I samme leia ligger en historie som den franske avisa «45 Express» kan fortelle: Forberedelsene i Moskva til kåringa av Miss USSR har begynt. En russisk tjenestemann som leder dette prosjektet prøver fortvilt å trekke et skille mellom den

tradisjonelle missekåringa og denne Miss USSR, og kan stort fortelle følgende: «Det er nedverdige for en kvinne å bare vinne en konkurranse på grunn av hennes kroppslige attributter», sier han. Isteden for badedrakter, skal de russiske missene opptre i forklær, og de må også vise at de har andre evner enn skjønnhet gjennom å lage en middag (!), reparere en dukkekjole (!) og vise at de kan stille inn en stasjon på TV'en!!!!!!

Disse to eksemplene viser på den ene sida hvordan det nye borgerskapet har forfalt til like svinske bordellrever som sine vestlige kollegaer, og på den andre sida hvordan dette borgerskapet fremmer det reaksjonære synet på kvinnen om at hun skal bedømmes etter utseedne, og være hjemme og sy og lage mat.

Nazi-prop

Søndag 11/7 var det eit program i TV om Eduard Wirths, overlegen i konsentrasjonsleiren i Auschwitz. Heile programmet var eit stort forsøk på å rettferdiggjere Wirths frå dei ugjerningane han hadde stått i spissen for under andre verdenskrigen. Det vart framstilt som om Wirths var eit stakkars offer for omstendighetar han sjøl ikkje rådde over, sjøl var han ansvarslaus.

Wirths var sonen til ein fabrikkegar. Alt i 1933, då han var student vart han med i SS. Sidan det voks han i gradene og enda opp som overlege i den berykta konsentrasjons-

nazismen. Og kva vil vel skje i 1980 når den fascistiske supermakta Sovjet skal vere arrangør for dei olympiske leikane. Idrettsfolk frå Sovjet seier jo idag at dei vann fordi det sovjetiske folket er andre folk overlegne.

Men idrett kan òg tene til å styrke venskap, einskap og samarbeid mellom ulike land og folk. Eit døme på dette er Vennekampsturneringane i

SU og KU klamrer seg til statskassa

Sentralstyret i Rød Ungdom vedtok i vår å nekte å ta i mot bevilgninger fra staten. En virkelig revolusjonær organisasjon må være i stand til å finansiere seg sjøl, og ikke bli kjøpt opp av kapitalen og dens stat. Men hvordan står det så til hos Sosialistisk og «Kommunistisk» Ungdom? I et nummer av KU-reren, medlemsbladet til KU, ble det nylig slått fast at KUs økonomi var redda for en stund. De pusta letta ut — staten hadde kommet med ei bevilgning på 70.000.

I medlemsbladet til SU — Spartakus — står det en artikkel i nr. 4/5 om økonomien. Denne viser at også SU er fullstendig avhengig av staten. Hele 7 av 10 poster på

budsjettet deres er det staten som dekker. Bare tre dekkes av medlemmene og de er meget usikre. F.eks. så arrangerte SU en «Gi en dag-lønn-aksjon» i fjor med målsetting på 25.000 kr. Resultat? 3.400, punktum. SU sitter også i gjeld til oppover øra, 60.000 er lånt av SV som igjen har lånt mye penger andre steder.

Lederne i SU og KU har enorme problemer med økonomien, og det er ikke det minste rart. Det er politikken de fører som gjør at det er vanskelig å få folk til å gi penger. At de er fullstendig avhengige av staten økonomisk, viser også at de ikke ser staten som en fiende men en venn av politikken deres.

Avisene skreiv mykje om dei olympiske leikane i Montreal som vart øydelagd av politikk.

Men leikane i Montreal var berre nok eit prov for at det

OL i Montreal: Afrika tok det beste gullet!

ikkje går å skilje idretten frå politikken, idrett er faktisk politikk.

Kampen mellom dei to supermaktene USA og Sovjet prega leikane, prestisjekampen deira om kven som kunne ta flest medaljar, eller med andre ord, kva samfunns-system som fostrar dei beste idrettsfolka.

At idrett er politikk har vi sett mange døme på, og vi vil få fleire døme på det i framtida. Idretten kan t.d. brukast i reaksjonære regime sin propaganda. Ta Berlin-leikane i 1936, eit gigantisk propagandashow for Hitler og

bordtennis som kvart anna år vert haldne for land i Asia, Afrika og Latin-Amerika.

Men kva var det så som «øydelagde» dei olympiske leikane i Montreal? Var det Sovjet og USA sin prestisjekamp? Nei, det vart vel knapt nok omtala som politikk i avisene. Dei to spørsmåla som «øydelagde» leikane var om Taiwan, det vesle USA styrde regime, skulle vere representant for Kina og det var spørsmåla om New Zealand skulle stengast ute frå leikane.

For dei aller fleste er det berre eit latterleg forslag at Taiwan skal vere representant

DISKUSJONSINNLEGG, KOMMENTARER OG
KRITIKK KAN SENDES TIL :
RØDE GARDE, BOKS 2046, GRUNERLØKKA, OSLO

aganda i NRK

leiren. Som alle andre er han ansvarleg for dei gjerningane han gjer, han visste godt om og tok sjøl aktivt del i «medisinske» forsøk med levande menneske.

Akkurat som ein politimann som er med å slå ned ei streik godt veit kva han gjer og er personleg ansvarleg for det, er ein som har vore overlege i ein konsentrasjonsleir ansvarleg for dei ugjerningane han har gjort der. Men NRK sender eit program der ein slik mann vert rettferdiggjort. Kva vert det neste? Eit program som gjer Quisling ansvarslaus for kva han gjorde? Eller Blücher ansvarslaus for det han står for i dag?

Rød Ungdom i Sverige støtter SKP i valget

Rød Ungdom i Sverige har avholdt en forbundskonferanse om valget som skal være i Sverige til høsten. Konferansen vedtok enstemmig at Rød Ungdom skal gi full støtte til Sveriges Kommunistiske Parti i valget, og vedtok også at Rød Ungdom skal samle inn 40.000 kr. til SKPs valgfond.

I uttalelsen fra konferansen heter det bl.a. at alle de partiene som i dag er representert i riksdagen (stortinget) «på den ene eller den andre måten fører en politikk som tjener den svenske monopolkapitalen», og at SKP er det eneste alternativet i valget. . . . Rød Ungdom vil legge hovedvekt på tre saker i valgarbeidet: For

det første kampen mot monopolkapitalen og den økonomiske krisa, videre fronten mot supermaktene og krigsfare, og for det tredje kampen for et sosialistisk Sverige.

Rød Ungdom vil også legge vekt på kampen mot de borgerlige arbeiderpartiene SAP (tilsv. AP) og VPK (tilsv. NKP/SV) og deres ungdomsforbund, og sier også klart i fra at de ikke vil ta ansvaret for om den sosialdemokratiske regjeringa faller. «Om det skjer så er det på grunn av deres egen reaksjonære politikk», sier Rød Ungdom.

«RØDLUVAN» — avisa til

Rød Ungdom i Sverige la etter nyttår om formatet og begynte å komme ut hver måned. Avisa trykkes nå i rotasjon og er på 20 sider. Rødluvan har en rekke fine reportasjer fra ungdommens kamp i Sverige, mye kommentarstoff, artikler og intervjuer som speiler klassekampen både i Sverige og internasjonalt. Vi oppfordrer alle interesserte til å bestille abonnement fra: Rødluvan, Fack, 102 40, Stockholm 5. Abonnement koster Sv. kr. 25,— som kan settes inn på postgiro 35 20 23 — 6.

Okkupanter møtt med politivold

Læregutthjemmet i Pilestredet i Oslo blei okkupert 25. august i fjor. Då hadde huset allereide stått tomt i over eit halvt år.

19.juli fekk okkupantane beskjed om å flytte seg sjøl og sakene sine ut av huset, dei vart lova ein halv time (!) til å gjere dette. Men allereide etter 10 minutt gjekk politiet til aksjon. Det var kommunen og boligsjef Krohn som sendte politiet på ungdommane i Læregutthjemmet.

Politiinspektør Per Aavatsmark leia aksjonen mot Læregutthjemmet. Same politiinspektøren var det som leia aksjonen mot Linjegodsarbeidarane i vår. Og same metodar vart brukt!

Politiet gjekk hardt til verks, dei følgde etter okkupantane inn i huset, dei slo inn dører og heiv så okkupantane hardhendt ut. Etter at okkupantane var kasta ut av huset samla dei seg utanfor og nekta å flytte seg. Då var det politiet verkeleg sette i gong. Dei gjekk laus på okkupantane, drog dei etter håret, benda armene deira og kasta dei inn i politibilane som stod der og venta.

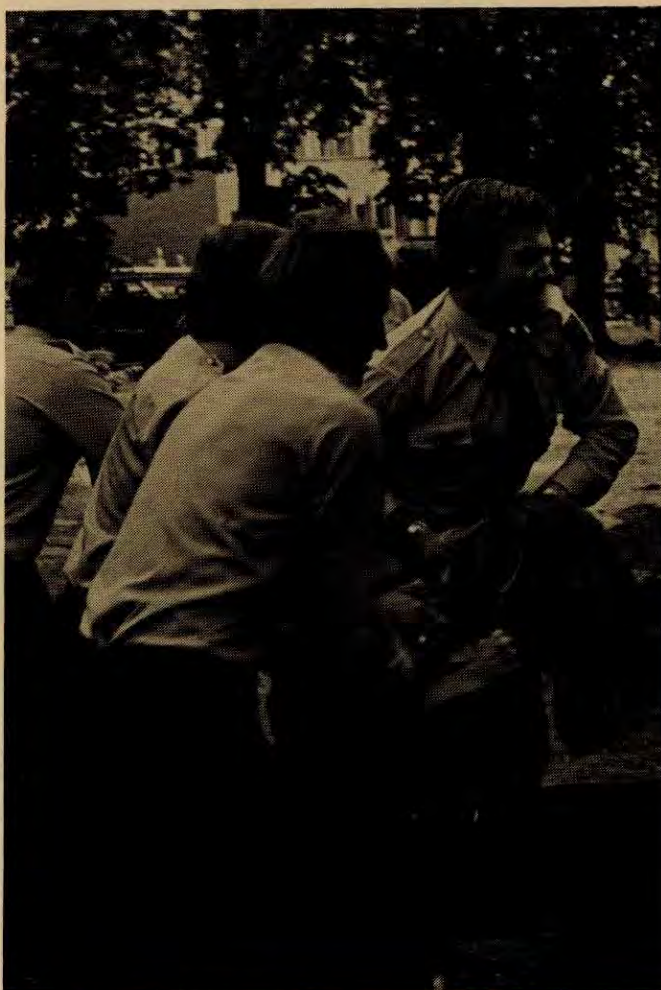
Dei trede okkupantane vert møtt av seksti politifolk, kommunen brukte politi som med rå völd kasta ungdommen ut. Men ungdommane har ikkje gitt seg, dei har møtt utkastinga med nye okkupasjonar.

for Kina. Og fleirtalet i den olympiske komiteen meinte og dette, så dei taiwanske idrettsfolka måtte reise heim. Men Sovjet og USA ga støtte til Taiwan!

Men det spørsmålet som likevel fekk dei største følgane var kravet om utelukking av New Zealand. Dette kravet vart stilt av afrikanske statar fordi New Zealand har teke oppatt idrettssamkvemet med rasistregimet i Sør-Afrika. Då dette kravet ikkje vann gjennom i den olympiske komiteen endte det med at idrettsfolka

frå 27 land reiste heim frå Montreal i protest. Og kva støtte ga Sovjet dei afrikanske statane i dette spørsmålet? Jo, dei var raskt frampå med ein advarsel om at boikott i dette høvet ikkje var den rette måten å protestere på. Sovjet sitt råd vart naturlegvis ikkje følgt.

Dei afrikanske statane sin aksjon er den største politiske demonstrasjon i idrettshistoria, og det var verkeleg ein demonstrasjon som ga ekko over heile verda.

Politiet gikk hardt til verks mot okkupantene på læregutthjemmet.

Rettsaka mot gardisten opp i høst — hold beredskapskapen!

Aril Rønsen, soldaten som vil komme for retten i høst.

I nr. 5 for i år bragte RG et intervju med soldaten som er tiltalt for antifascistisk demonstrasjon i Garden 2. oktober i fjor. Soldaten fortalte at rettsaka mot ham var utsatt, men at den kunne komme når som helst på høsten. Nå er situasjonen akkurat den samme — rettsapparatet har enda ikke gitt lyd fra seg og datoen for rettsaka er derfor fortsatt ukjent. Vi må være forberedt på at soldaten får kortest mulig frist (3 uker eller 1 mnd.) Fra han får beskjed til rettsaka kommer opp. Denne

taktikken fra forsvarsledelsen viser at det er en vanskelig og pinlig sak for dem. (se faksimilie)

RETTSAKA ER VIKTIG

Utfallet av rettsaka kommer helt sikkert til å bli retningsgivende for forsvarrets reaksjoner på lignende aksjoner i framtida. Av den grunn kommer forsvarret til å gjøre alt de kan for å få soldaten dømt. Dette vil i så tilfelle stadfeste reaksjonære offiserers rett til å kneble alle forsøk på kamp for

demokratiske rettigheter for soldatene. Forsvarets viktigste våpen før rettsaka kommer opp er å tie den ihjel. Det er derfor alle antifascisters oppgave å spre informasjon om den.

SLAGORD TIL STØTTE FOR SOLDATEN PÅ DET NORSKE KONSULAT I SPANIA!

Våre spanske kamerater har gjort mye for å spre informasjon i Spania om demonstrasjonen og rettsaka mot sol-

daten. En spansk kamerat fra JCE(ml) som RG har vært i kontakt med forteller at de i Spania har delt ut løpesedler og drevet annen form for propaganda for å gjøre den norske solidariteten med det spanske folket kjent. Som et ledd i denne kampanjen har de malt slagord på det norske konsulat i Spania!

Foruten den hilsenen vi trykker i dette nummeret fra den spanske fagopposisjonen, har det kommet hilsninger til soldaten fra FRAP, PCE(ml) og JCE(ml). Dette er begivenheter som må inspirere oss til å yte en hardere innsats for å få soldaten frikjent og samtidig intensivere støttearbeidet til det heltemodige spanske folket!

6. HILKJ er av den oppfatning at det i musikkroppen i 5. gardeskompani har skjedd en vel planlagt politisk aksjon. Det er ikke noen umiddelbar sympati som ligger til grunn for aksjonen. Situasjonen er utnyttet på en meget snedig måte til å begå en ulovlig handling som antakelig hadde til hensikt å fremme venstre-radikal virksomhet i Forsvaret.

Sterk spansk støtte til gardisten

Arbeidernes Fagopposisjon OSO i Spania har sendt et solidaritetsbudskap til AKP(m-l) og den norske arbeiderklassen i forbindelse med den forestående prosessen mot den unge gardisten som er anklaget for å ha ført an i markeringa av «anti-Franco-dagen» den 2. oktober i fjor.

Vi trykker her hele budskapet:

«Til AKP(ml) i Norge, til den norske arbeiderklassen,

Kjære kamerater:

I forbindelse med mordene som det frankistiske diktaturet gjennomførte den 27. september i fjor, fulgte den spanske arbeiderklassen med stor hengivenhet og bevegelse det massive svaret som arbeiderklassen i Norge ga på disse brutale forbrytelsene. Da fikk vi se den store internasjonale solidariteten til det norske proletariatet, som den

2. oktober på «anti-Franco-dagen» massivt tok del i streiker og aksjoner for de fem revolusjonære aktivistene som

ble myrdet i Spania.

Disse tegnene på solidaritet er en stimulans og en hjelp i den harde kampen som den spanske arbeiderklassen fører mot fascismen, og et eksempel som der kan være sikker på at vi aldri vil glemme.

Da vi fikk vite om at rettsapparatet i Norge planlegger å dømme til opptil seks års fengsel, en av de soldatene som på rettferdig vis deltok i solidaritetsaksjonen denne dagen i Garden i Oslo, kunne vi ikke la være å uttrykke vår indignasjon og avsky. Vi vil si dere at den spanske arbeiderklassen resolutt vil støtte alle mobiliseringer som proletariatet og folket i Norge vil sette i gang for å stoppe og annullere denne skammelige prosessen.

Vi er sikre på at det norske folket, som viste sitt dype hat mot fascismen umiddelbart etter disse mordene, ikke vil tillate at denne unge soldaten

Bare et par dager etter massakrene i Soweto arrangerte 3. verdenkomiteen demonstrasjon mot overgrepet. FSA løfta ikke en finger i solidaritet.

Rød Ungdom melder seg ut av Fellesrådet for det sørlige Afrika

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom har nylig vedtatt å melde Rød Ungdom ut av Fellesrådet for det Sørlige Afrika (FSA). Bakgrunnen for utmeldinga er den politiske utviklinga i FSA det siste året spesielt på 3 felter:

- FSA sitt syn på klassekampen i det sørlige Afrika og spesielt deres støtte til Sovjet og Cubas innblanding i Angola,
- FSA sin plattform og vedtekter som gjør organisasjonen fullstendig udemokratisk, og der aktivistene ikke har noen innflytelse,
- og FSA sin udugelighet i støttearbeidet for den kampen som stadig utvikler seg i det sørlige Afrika.

blir anklaget og dømt for of-
fentlig å ha demonstrert mot
fascismen og for å støtte til det
spanske folkets anti-fascistiske
kamp.

Forent med den internasjon-
alistiske solidaritetens bånd
mot fascismen, vil den spanske
arbeiderklassen støtte den nor-
ske arbeiderklassen i kravet
om at denne unge soldaten blir
frifunnet, og erklærer sin fulle

solidaritet med denne rett-
ferdige handlingen.

Det Nasjonale Samord-
ningsrådet i Arbeidernes Fag-
opposisjon (OSO) i Spania.
Madrid, 8. juni 1976.

I uttalelsen fra Arbeids-
utvalget heter det bl.a.: «FSA
nye politiske plattform tar
ikke opp og retter seg ikke mot
de to imperialistiske super-
maktene USA og Sovjets
trusler mot de afrikanske
folkene. Den sovjetiske sosial-
imperialismen nevnes overho-
det ikke i plattformen. Sovjets
stadige forsøk på å vinne kon-
troll og innflytelse over
afrikanske stater, deres inn-
blanding i afrikanske staters
indre anliggender og stadige
forsøk på å splitte og vinne
kontroll over afrikanske frig-
jøringsbevegelser verken nev-
nes eller kritiseres. Tvert om
uttrykkes indirekte støtte til
sosialimperialismens og de
cubanske leiesoldatenes inn-
blanding i Angola.»

Uttalelsen påpeker også at
plattformen alt for dårlig tar
opp USA-imperialismens rolle
i det sørlige Afrika.

VEDTEKTENE

Tidligere i år gjorde ærlige
aktivister i FSA et forsøk på å
forandre vedtektene slik at ak-
tivistene kunne få mer makt i
organisasjonen for å gjøre den
til en kjempende solidaritets-
organisasjon. Dette ble effek-
tivt torpedert av de borgerlige
ungdomsorganisasjonene med
AUF i spissen, de avviste det
nye vedtektsforslaget helt og
holdent. Slik vedtektene er i
dag sitter de borgerlige med-
lemsorganisasjonene med all
makt og kan nedlegge veto
mot vedtak. En slik organisa-
sjonsform tjener ikke solidari-
tetsarbeidet, og vil helt sikkert
binde FSA til det byråkratiet
som preger organisasjonen i
dag.

Da det reaksjonære og rasis-
tiske Vorster-regimet i Sør-
Afrika i sommer gikk til væp-
na angrep på de svartes opprør
i Soweto, reagerte 3.verden-
komiteen umiddelbart med
protester, hadde punktdemon-
strasjon to dager etter hendel-
sen og en stor demonstrasjon
mindre enn ei uke etterpå i
Oslo. FSA viste sin full-
stendige udugelighet og uvilje
mot aktivt solidaritetsarbeid
ved ikke å løfte en finger: Ikke
en annonse, ikke noe møte
eller noen demonstrasjon, og
såvidt vi veit heller ikke noen
uttalelse i rimelig tid fant FSA
det nødvendig å komme med.

Denne udugeligheten er bare
et resultat av den linja FSA
fører og som bestemmes av en
gjeng byråkrater fra de bor-
gerlige ungdomsorganisasjo-
nene.

Rød Ungdom melder seg ut
av FSA ut fra dette, og ser ab-
solutt ingen mulighet til å for-
andre organisasjonen innafor
slik som makta sitter i dag.
Rød Ungdom vil i stedet opp-
fordre alle anti-imperialister
som er engasjerte i Sør-Afrika-
spørsmålet og andre felter av
den 3.verdens kamp til å bli
med å bygge 3.verden-
komiteene. Disse står for aktiv
solidaritet, for støtte til den
3.verdens kamp mot begge
supermakter overalt hvor de
prøver å undertrykke folk, for
virkelig anti-imperialisme.
**STYRK SOLIDARITETS-
ARBEIDET FOR DET SØR-
LIGE AFRIKA OG FOR
ALLE FOLKENE I 3. VER-
DEN I KAMPEN MOT
SUPERMAKTENE — BLI
MED I 3. VERDENKOMI-
TEENE!**

Tsar-tidas ordtak gjelder

«Revisjonismen ved makta er borgerskapet ved makta». Det beste beviset på at Maos tese er riktig finner vi i Sovjet. Etter at revisjonistene tok makta i stat og parti, har de gjeninnført kapitalismen på alle områder. Som vi skal se vandrer dagens Kremlherskere i de gamle tsarenes og Hitlers fotspor. Deres prat om at de følger «Lenins vei» blir stadig mer meningsløst. I Hitlers «3. rike» var bare den ekte germaneren godtagbar. — I sosialfascistenes Sovjet heter «herrefolket» russere.

revisjonistpartiet at den russiske nasjon er en «ledende nasjon» som «påtar seg hovedansvaret for menneskehetens streben etter lykke og sosial framgang».

Etter revisjonistenes oppfatning kan heller ikke frigjorte land og U-land ha en «virkelig nasjonal uavhengighet» uten å alliere seg med Sovjet!

STOR-RUSSISK SJÄVINISME
Men som gode

nasjonalsjåvenister må de nye tsarene sjølsagt begrense herrefolket langt mer enn til «slavere». Slavere er en fellesbetegnelse på russere, ukrainere, hviterussere, polakker, tsjekkere, slovakker, kroater, slovenere og bulgarere. Blandt disse er «russere» revisjonistenes overmenneske. Bresjnevs nasjonale politikk er den groveste form for stor-russisk sjåvinisme. Om dette finner vi mye interessant lesning i ei bok

Russland — nasjoner

Det teoretiske grunnlaget for alle nasjonale sjåvinister er idéen om en rases overlegenhet. Denne ideen er det ideologiske grunnlaget for de fascistiske diktatorene Smith i Zimbabwe (Rhodesia) og Vorster i Azania (Sør-Afrika), den var det for Hitler, og den er det for Blücher og hans norske nazibande. Det er lite kjent at herskerklassen i Sovjet ikke står noe tilbake for de fascistiske vennene sine også på dette området, noe fakta imidlertid understreker ettertrykkelig. Ja, så like er Hitlers og Bresjnevs teorier at om man trodde på noe sånt tull som gjenfødelse, skulle det godt gjøres å unngå tanken om

at den tyske «führer» var gjenfødt og innsatt som sosialfascistisk tsar i Sovjet anno 1970. Bytt ut «den slaviske nasjon» med de «ariske rase og «den russiske nasjon» med «germaneren og se hvem Bresjnev og revisjonistklikken hans etterplapper: «Den slaviske nasjon, og den russiske nasjon spesielt, er best istand til å arve og utvikle den kunnskapen som er skapt av alle nasjoner gjennom generasjoner»!

Vi skal ta med et par sitater til så det ikke skal være noen tvil om at dette er *offisiell* sosialimperialistisk politikk. I oktober i fjor utbasunerte et varamedlem til politbyrået i

Hitler — for ham og ungnazistene var germaneren symbolet på overmennesket.

På fest med AUF — del III

Det har som kjent skjedd en del i industristedet Glomfjord utover vinteren, saker som borgerskapet har hatt vondt for å svelge. Danning av streikstøttekomite, kvinnefrontgruppe, Faglig 1.mai front og Rød Ungdom lag, har vært slag i trynet på stedets borgerskap. (De paniske utspillene og provokasjonene mot Faglig 1.Mai front og den lokale hetskampanjen skulle være kjente eksempler på hvordan borgerskapet forvrenger sannheten for å beskytte den sprukne

fasaden sin.) Men slike provokasjoner og direkte hets kan jo bli litt vel lett gjennomskuelig i lengden, derfor prøver de seg jo også på litt mer fordekte og sleipe måter.

En ting er at progressive folk har store vanskeligheter med å skaffe seg husvære på plassen. To jenter som jobber på kafeen/hotellet, fikk beskjed av arbeidsgiveren, her på vårparten, om at de nok måtte forlate hyblene så raskt som mulig da disse skulle pusses opp og brukes som hotellrom. Når vi så veit at det er nesten umulig å skaffe seg private hybler i Glomfjord, og at det enda i dag, ca. 2 mnd. etterpå, ikke er gjort en dritt med de to romma som liksom skulle

fixes opp, og ikke minst når vi veit at disse to jentene har stått i spissen for og fått organisert den faste arbeidsstokken i vinter, skal det ikke mye fantasi til for å gjennomskue den rotne kafe/hotellverten og hans hensikter. (Jentene har ikke gitt opp kampen og etter ca. 1 mnd. uten husvære måtte verten gi dem et midlertidig rom på deling.)

Et av de andre fordekte utspillene er atskillig mer komisk. I dette tilfellet er det borgerskapets sikre støttespillere i sosialdemokratiet som viser sitt sanne ansikt. En av stedets «ledende sosialdemokrater», for tida AP representant i vårt ærverdige Storting, fant den politiske oppblomstringa be-

tenkelig og fant ut at skulle det være «noe håp» for Glomfjords ungdom måtte noe gjøres. Han ga så sin sønn, som er i midten av tjuåra, i oppgave å stable et AUF-lag på beina. Den håpefulle satte «den politiske aktivitet» i gang. Dette gjorde han ved å kjøre opp med fest på Folkets Hus. Etter ca. 3 fester var visst medlemsmassen nådd et anseelig tall på ca. 250 stk. Kassa til AUF i Glomfjord stod det dog ikke så bra til med, de såkalte «medlemmene» var nemlig folk som hadde blitt tilbudt gratis fester for uoverskuelig framtid mot å ta imot «MEDLEMSKORT» (som også var gratis.)

Opplegget ligner ikke så lite

igjen:

sovjet-revisjonistene sprer idag, *The Outline History of Southern and Western Slavs*. Vi skal gi noen smakebiter fra boka som ikke levner noen tvil om hvilken enorm undertrykkelse de ikkerussiske nasjonalitetene i Sovjet er utsatt for. Boka forteller om en «evigvarende og uforanderlig russisk ånd», og forholdet mellom russere og de andre nasjonalitetene blir betegnet som forholdet mellom «storebror» og «yngre slektninger»!

Og sjølsagt begrunnes undertrykkelsen med at det er til beste for de undertrykte: «Denne sterke, snille og modige 'Storebror Ivan' vil frigjøre sine mindre slektninger — de slaviske folkene på Balkan».

To sitater til følger: «De som motsetter seg russerne, motsetter seg alle slaver!» Den sovjetiske jernhælen kan sjølsagt trampe over hele verden når det teoretiske grunnlaget er som det er: «Det har

Med ekspansjonistisk utenrikspolitikk følger også imperialistisk politikk overfor de nasjonale minoritetene i Sovjet.

es fengsel

Bresjnev — ligner Hitler på en prikk i ett og alt. Bresjnev har bytta ut «germaneren» med «russeren».

aldri, ikke til noen tid og ikke noe sted, eksistert en større menneskelig karakter enn den (den russiske nasjon, red.)!»!

Dette blir forsøkt presentert som leninisme — den korrekte betegnelsen er Hitlerisk fascisme.

REVISJONISME OG MARXISME-LENINISME ER SOM ILD OG VANN

«I ethvert virkelig alvorlig og grundig politisk spørsmål er det klasser, ikke nasjoner, som avgjør hvilken side man tar» (Lenin: *Critical Remarks on the National Question*).

Dette er Lenins standpunkt. Det er det samme standpunktet Marx og Engels formulerte som parole i det kommunistiske manifest: «Proletarer i alle land, foren dere!»

Bresjnevs og marxist-leninistenes standpunkt er som ild og vann. Marxismen-leninismen hevder at en nasjon er delt i klasser, og at det arbeidende folket i alle nasjoner er inkludert de russiske arbeidende masser, er i besittelse av en uuttømmelig skaperkraft og at de må forene seg for å vinne seire. Marxismen-leninismen benekter sjølsagt ikke at arbeiderklassen i hvert enkelt land har sine egne tradisjoner og sin særegne kultur, men å hevde at en nasjon er overlegen andre nasjoner, er uforenlig med kommunistisk teori.

De nye tsarene i Kreml vil få erfare denne sannheten da de sovjetiske arbeidende massene forviser dem og deres ideologi til historias skraphaug!

på det Unge Høyre hadde før, under og etter krigen, da de skrøyt av å være Norges største ungdomsorganisasjon. Og hovedvekten av politikken gikk ut på å reklamere med at de hadde Norges største og flotteste dansegulv.

AUF i Glomfjord har altså gått enda et skritt lenger i sin kjøp og salgs politikk, med eksepsjonell tilbudspris på fester og medlemskort. Hadde en ikke visst at det var AUF som stod bak og at medlemskortene er fullstendig ubrukbare til noe praktisk formål, kunne en jo bli lurt til å tru at det var en eller annen veldedighetsorganisasjon som stod bak tilbudet med varmestue, musikk og gratis utdeling av dappapir hver lørdag.

Det hører også med til historien at på den siste festen kom det så lite penger i kassa at AUF'erne ikke hadde

penger til å betale den gruppa som spilte engang, og på toppen av det hele forsvant det 500 raske ut av kassa (som heile tida sjølsagt var bevokta av pålitelige «medlemmer»). Primus motor og formann Sommerseth sin private konto begynte nok å bære preg av den «festlige politiske aktiviteten», og han kunne vel prise seg lykkelig da styret i Folkets Hus etter nevnte fest vedtok at AUF i Glomfjord ikke fikk benytte huset mer til sin «festlige politikk».

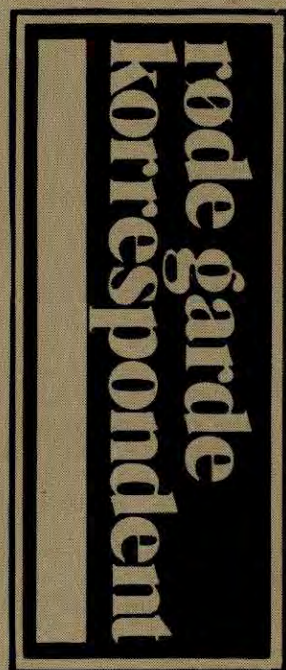
Grunnen for forbudet var økonomiske misligheter, ødeleggelse på inventar, fyll og bråk og manglende vakthold.

En representant for stedets yngre garde, som for å komme inn på festen sjølsagt hadde tatt i mot «medlemskortet», karakteriserte situasjonen temmelig bra, da han samtidig som han reiv i stykker med-

lemskortet sa: «Han Sommerseth fyren trur visst at han lure oss ved å gi ut medlemskortan, men det e jo vi som lure han. Vi kjæm jo gratis inn på festen, og ettepå så kaste vi bare medlemskortan».

Å her slutte eventyret, fra sannheita, om Glomfjord AUF som mest av alt lurt sæ sjølv. Folk forstår og gjennomskue stadig meir av sosialdemokratiets rotne spille og samarbeid med borgerskapet. Men hadd itj styre i Folkets Hus satt en stopper for AUF's festligheter i Glomfjord så æ stygt redd for at Sommerseth og co. enda hadd stått å delt ut lyserøde og blå papirlappa på lørdagan (heilt te banken hadd sperra konton).

Hilsen kamerat i Glomfjord

Intervju med Arne Finnesand, Hammerverkarbeider:

Arne Finnesand er ein av dei arbeidarane på Hammerverket i Stavanger som vart oppsagt fordi dei streika mot at ein annan arbeidskamerat vart politisk oppsagt. Dette skjedde 21.mars i fjor. I oktober skal rettsaka deira mot bedrifta opp for 2.gong, halvanna år etter at dei vart sparka!

Røde Garde vitja Finnesand og prata med han om rettsaka og erfaringar gjennom tida som har vore.

sparka. På Hammerverket var klubbformannen heilt i lomma på leiinga og sto på deira side mot arbeidarane.

— Korleis ser du på Forbundet og deira rolle?

— Det me har lært er at me må stole på oss sjøl. Vårt eige forbund har ikkje vore noko å stole på. Dei har stått mot oss heile tida. Berre sjå på avdelinga her i Stavanger. Før var det eit styre som støtta oss, så vert det innkalla til ekstraordinært årsmøte. Styret vart

dei vore?

— Slike møter har vore fine for oss. Då har me hatt høve til å kome fram med sanninga til mange folk på ein gong, og motstandarane har vorte avslørte. Men du veit, det tok slutt. Det var distriktsekretæren i jern og metall og Quanvik, klubbformannen på Hammerverket som møtte mot oss. Men så våga dei ikkje meir, ein må tenke på familien til Quanvik vart det sagt!! Familiane til dei 9 oppsagte

seg om. — Ungdom må skolere seg grundig og ikkje la seg narre av prat. Og så må dei ikkje la seg kjøpe opp. Det meiner eg er særst viktig. Berre sjå på korleis det har gått med alle pampane i fagrørsla. Dei øydelegg, dei som er i leiinga av forbundet og slike folk som Quanvik som det finnes mange av kring i landet. Det finnes tusen og ein måter å kjøpe opp folk som er aktive på. Og dei prøver støtt og stadig. Ta ein ting som bedriftforsamlingar.

«Ungdommen må ikke la seg kjøpe opp!»

Me spurte kva planar det var i tida fram til rettsaka.

— Det vert nok hard jobbing seier Finnesand. Me kjem til å satse offensivt for å få ut informasjon om saka vår, med kjem til å dra på ja, eg får mest kalle det turnear kring i landet for å halde foredrag før rettsaka i oktober.

— Kvifor tok det så lang tid før rettsaka kom opp?

— Det er den same grunnen som då rettsaka vart utsatt sist. Hammerverket sin advokat, Jacobsen, skal til Geneve igjen. Derfor skal me gå her å vente. Jacobsen visste at me hadde anka, men trass det så reiser han. Det syner jo kor lettvindt Jacobsen tek framtida til arbeidsfolk, dei er berre ein del av spelet hans. Nå er det uthalingstaktikk for å magre oss til bånns.

Me pratar vidare om hendingane halvanna år tidlegare, om då dei vart sparka og kven som har skuld i det.

— Ein viktig årsak til at leiinga på Hammerverket kunne sparke oss er tillitsmannsapparatet der, seier Finnesand og held fram: om me hadde hatt eit skikkeleg tillitsmannsapparat der, folk som var innstilt på å kjempe for arbeidarane sine interesser, så er det muleg at me hadde hatt jobb nå. Ein kan jo berre sjå på Bergen Jernstøperi, der gjekk alle til sit-down og ingen vart

kasta og me fekk eit styre som var heilt lojalt til forbundsleiinga. Finn forbundsleiinga nokon som går mot dei, så er dei ute med ein gong. Kan dei få vekk slike folk så gjer dei det.

Me kjem inn på den rolla pressa har spela. Gjennom heile saka har dei oppsagte hatt store problem med å kome til orde i pressa. Innlegg dei har skrive har ikkje kome inn medan leiinga har fått god plass i spaltene. Ei av dei verste avisene har vore Rogalands Avis, den lokale AP-avisa.

— Den avisa nekta enkelt og greitt å ta inn noko i det heile «om det ikkje brakte noko nytt i saka». Og kva som er nytt for redaktøren der, er ikkje godt å vite. Når me las den avisa under rettsaka sist, så var det som om me skulle ha vore i ei anna rettsak. Og journalisten deira var eit kapittel for seg. Når han kom om morgonen så for han rett forbi oss utan å helse, for over til den sida Hammerverkleiinga satt, hele på dei og sette seg der!! Ein gong rant det heile over og eg sa opp abonnementet mitt på den avisa på flekken. Og på eit møte like etter kor eg snakka, oppfordra eg like godt alle som var der til å seie opp abonnementa deira på Rogalands Avis!

— De har og laga konfrontasjonsmøter. Korleis har

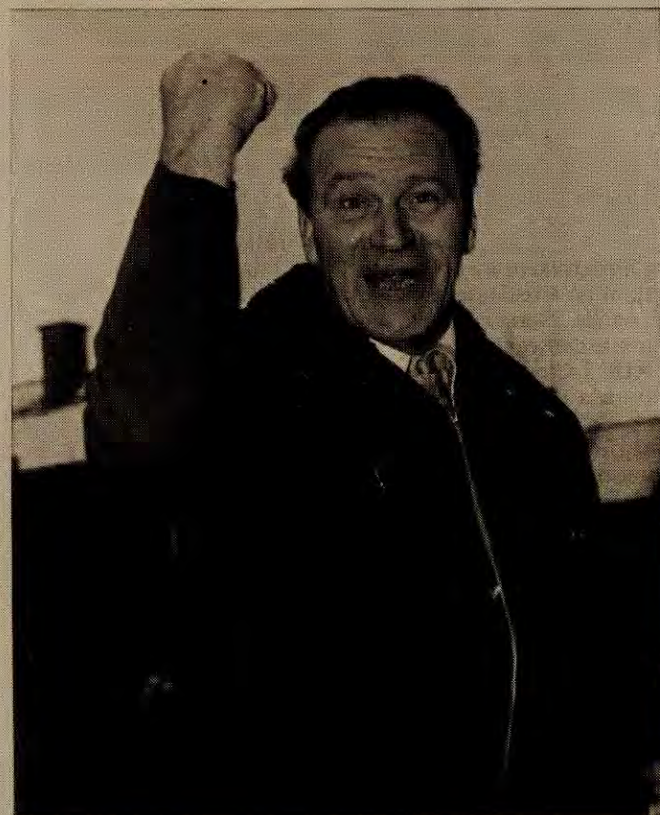
var det ikkje snakk om!

— Du har opplevd mykje gjennom denne, er det noko spesielt du vil dra fram for ungdom som ikkje har vore gjennom slikt?

— Ja, det er eigentleg så mange ting, Finnesand tenker

Det har eg ikkje tru på, dei vert bedrifta sine folk etterkvart dei som sit der. Derfor må me alltid vere på vakt. Og er me det, så skal me nok klare å gjere fagrørsla til det ho skal vere igjen, nemleg ein reiskap for arbeidarane sine interesser.

Arne Finnesand — en av arbeiderne fra Hammerverket.

RØDE GARDE

Øk salget til 15 000!

Arbeidsutvalget i Rød Ungdom har vedtatt at det skal være ei kampanje i høst for å styrke salget av Røde Garde. Hovedmålsettinga for kampanja er å øke salget fra ca. 10.000 nå til 15.000 innen januar.

OPPLAGET PÅ RG ER FOR LITE!

I løpet av de tre siste åra har salget av Røde Garde gått opp fra under 7000 til nå ca. 10.000. Sjøl om denne framgangen er

har kommet med to spesialnumre om denne kampen.

Mens revisjonistene sprer myten om «fredelig overgang til sosialismen», så har RG alltid kjempa for den revolusjonære linja, for væpna revolusjon og proletariatets diktatur.

Røde Garde er også den eneste ungdomsavisa som slåss for kamplinja i elevbevegelsen, støtter og slåss for streikene fullt ut, og avslører AP/LO-toppens spill i fagbevegelsen.

Det siste året har Røde Garde gått i

skrive inn til Røde Garde, og få tilsendt et fast antall eksemplarer hver måned, stort eller lite. De som allerede er kommisjonærer må øke bestillingene og salget raskt. For det andre må flest mulig av de som kjenner RG abonnere. Vervelister kan bestilles fra RG-distribusjonen.

BLI KORRESPONDENT!

Men en viktig del av kampanja er også å gjøre RG til ei bedre avis. Skal vi klare det, må vi ha et svært nett av korrespon-

viktig, så tilsvaret det på ingen måte behova for kommunistisk propaganda blant ungdommen. Vi må gjøre en kraftinnsats for å nå mye breiere ut til langt flere ungdommer med Rød Ungdoms politikk!

RØDE GARDE SPILLER EN VIKTIG ROLLE I KAMPEN BLANT UNGDOMMEN!

Mens revisjonistene i SU og KU i sin propaganda prøver å overbevise ungdommen om at Bresnjev og Sovjet er alles venn og bare vil fred, så er Røde Garde den eneste ungdomsavisa i Norge som kjemper mot begge supermaktene USA og Sovjet. I nesten hvert eneste nummer av RG får du stoff om kampen mot supermaktene og krigsfaren, og RG

spissen blant ungdommen for å reise kampen mot det nye nazi-partiet, forsolidaritet med det kjempende spanske folket osv. Mange andre eksempler kunne nevnes, men konklusjonen blir bare en: Røde Garde trengs som et våpen i kampen blant ungdommen, og dette våpenet må styrkes. Svært mange ungdommer, også progressive har aldri hørt om Røde Garde, og det betyr at de heller ikke kjenner ordentlig til Rød Ungdoms linje. Denne situasjonen må vi forandre på gjennom kampanja.

ALLE KAN GJØRE EN INNSATS!

Den viktigste oppgava er å styrke løssalget. Det betyr at alle som synes RG er ei bra avis og ønsker å selge den, kan

denter over hele landet, som raskt sender oss store og små bidrag med nyheter, avisutklipp, stoff om kampen på skoler og arbeidsplasser og linja til AUF, SU og UH lokalt. Bare på denne måten kan RG bli ikke bare ei avis for ungdommen, men også av ungdommen sjøl.

FRAM FOR MINST 15.000 I JANUAR!

Kampanja vil bli fulgt opp i alle numre av RG framover med resultater og rapporter. Vi skal klare klare 15.000 i januar om vi øker bestillingene, nye folk melder seg som kommisjonærer, om vi går bredt ut og selger RG på mange nye steder, og om mange bidrar til å styrke RG gjennom å bli korrespondent!

Stå På!

★ røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

Vi kom inn te byn på seinhøsten. Forventningan va store te bylivet. Det va han Arne og æ som rest ilag nedover, og vi hadd fått jobb i samme firmaet. «Husrom skaffes,» sto det i annonsen, så den saken tenkt vi itj meir på, og vi vart innkvartert med det samma vi kom inn te byn.

Om ein kan kall det husrom det vi fekk utlevert nøkla te, det e ei anna sak. Æ ska itj beskriv det nærmar, men vi rygga fort bakover da vi vart vist herligheita. Han Arne svor på at her skull'n itj bli mang dagan, men vi bur no her enda da. Itj for det, vi skull gjern ha fløtta begge to, men det va itj så lett som vi trudd å skaff seg husrom her i byn. Og det går da bra når'n bli vant med det, dessverre.

Likvæl gikk både Arne og æ gång på

tre av oss beslutta å gå te avisan med saken. Vi hadd stor tru på at vi skull få orden på forholda, og troppa full av entusiasme opp på redaksjon i ei av dags-avisan i byn. Men vi kom ganske slukkøra ut igjen, dem stillt seg av ein eller annan grunn avvissandes te saken.

**røde garde
korrespondent**

Dan ettepå kom det ein liten notis om innfløtterans husproblem, uten at noko konkret frå vårres situasjon va nevnt. Itj noko hjålp å få frå den kanten.

Strømmen kom no omsider igjen, men

Der satt vi da, tjue usikre ungguta og visst itj ka vi skull gjerra, men ein ting va klårt for de fleste av oss, her hadd det skjedd ting som itj va rett. «Vi må da for søtten bli spurt først,» va det ein som mumla, «no går vi rett te avisa.» «Avisa,» kom det foraktelig frå Inge, «vi har sjett før ka hjålp vi får frå den kanten. Nei, vi e nødt te å reis kampen sjøl ska vi komma nå'n veig.» «Har du nå forslag som e bedre da kanskje?» «Ja ka kan vi egentlig gjerra?» Spørsmåla og kommentaran hagla etter kvart. Det vart stillt ei stund, vi venta spent på at ein eller annan kunn gje svar på apørsmåla. «Æ har eit forslg,» Oddvar ein stille liten fyr reist seg opp og stamma fram: «Vi gårt te husleiestreik all ihop og gir oss itj før tredje etasje får igjen hyblan. Æ har verri

Novelle: «Hybelbygget»

gång og klaga te disponenten, men det va sjølsagt itj nå hjålp å få frå den kanten.

Utpå vintern kom ein ny pulje ungdomma som skull begynn i bedrifta. Ein god del av dem fløtta inn på samma hybelbygget som oss. Vi vart nesten tjue guta der no. Om kveldan satt vi oft og prata ilag på de største romma. Samtalen gikk om mykji rart, men det va itj ovanlig at vi prata om boligforholda vårres. Inge, ein ev dem som fløtta inn i vinter, va ivrig på å diskutere sånne ting. Det hendt no at vi flira litt åt'n og, for han snakka så mykji om kapitalisme og boligmangel og at arbeidsfolk mått reis kamp for bedre boligforhold. Vi syntes at'n gikk væl langt når'n ga kapitalistan skylda for all fa'anskapen på hybelbygget, men likforbaska syntes vi han hadd mykji rett i det han sa.

Men det vart no mest med praten da, i begynnelsen, sjøl om vi va oppriktig forbanna på mange ting. Og forholda vart iallefall itj bedre etter kvart. Ei tid va faktisk strømmen utkobla også. Eit par

så begynt det å skje andre ting. Ein dag kom ei melding opp på oppslagstavla: «Pga. oppussing og ombygging må beboerne i 3. etasje flytte ut innen tre uker.» Vi sto i ein ring rundt oppslagstavla, fleire kom te ette kvart. Diskusjon begynt å bli høgrøsta. «Nei dæven, det herre kan vi itj gå med på,» det va'n Inge som nettopp va kommi. «No sjer dokk sjøl kamerata,» fortsatt'n, «sånne behandle dem folk når dem itj tjene nok på dem lenger.» Det vart mumla litt, ingen torde ta standpunkt hverken frå eller te. «Han Inge har rett,» kom det frå Olav, ein av dem som kom te å bli utkasta, «vi kan itj finn oss i alt.»

Det vart te at vi samla oss på eit rom etter oppfordring frå Inge. Vi stola visst ovevisst på at han skull ha eit bra forslag å komma med, fordi vi hadd oppdaga at'n hadd greie på litt tå kvart. Olav rent ned te telefonkiosken og kontakta hus-eigarn. Vi fikk bekrefte at hyblan skull bygges om te leiligheter og at firmaet itj kunn skaff oss nytt krypinn.

med på det før.» Oddvar gløda av iver mens han la ut om husleiestreiken han hadd vært med på. Ivern smitta etter kvart over på all ihop.

Det va rart å sett sånne og legg slagplan i fellesskap. Utrolig ka sammensveisa ein bli. Vi vart etter kvart klar over kem som va vårres egentlige fienda. Inge la ut om boligspekulasjon, husmangel og hushaia under kapitalismen, det va ingen som flira åt'n no.

Det va itj tjue usikre ungguta som gikk te sengs den kveldn, men tjue beslutt-somme kamerata med nævan løfta i voret.

No sett vi på rommet hans Olav og oppsummere det vi har gjort den siste månan. Leiekontrakten for enda eit år ligg framfor oss på bordet. Vi vant første omgang, men vi veit at vi må kjemp den samma kampen gång på gång framover, innte det avgjørende slaget ska stå.

